Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 16 października 2019 r.

o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych[1), 2)]

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa sposób i tryb rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawierania uprzednich porozumień cenowych.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) cenie transferowej – rozumie się przez to cenę transferową w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;
2) krajowym podmiocie powiązanym – rozumie się przez to podmiot powiązany położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
3) Ordynacji podatkowej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.[3)]);
4) podmiotach niepowiązanych – rozumie się przez to podmioty niepowiązane w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;

---

1) Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 265 z 14.10.2017, str. 1).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, ustawę z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 9 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751 i 1818.

5) podmiotach powiązanych – rozumie się przez to podmioty powiązane w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;

6) procedurach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania – rozumie się przez to procedurę:

   a) rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej,

   b) wzajemnego porozumiewania się prowadzoną na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania,

   c) eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych;

7) rozporządzeniu 2019/652 – rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/652 z dnia 24 kwietnia 2019 r. określające standardowy regulamin funkcjonowania komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów oraz standardowy formularz przekazywania informacji dotyczących publikacji ostatecznej decyzji zgodnie z dyrektywą Rady (UE) 2017/1852 (Dz. Urz. UE L 110 z 25.04.2019, str. 26);

8) transakcji kontrolowanej – rozumie się przez to transakcję kontrolowaną w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;

9) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania – rozumie się przez to umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania dochodów lub majątku, której stroną jest Rzeczpospolita Polska;

10) ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych – rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.[4)]);

11) ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – rozumie się przez to ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.[5)]);

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1798, 1834 i 1835.

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655 i 1798.

12) zagranicznym podmiocie powiązanym − rozumie się przez to podmiot powiązany położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązany z krajowym podmiotem powiązanym.

DZIAŁ II

Rozstrzyganie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz korekty krajowe

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 3. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

1) Konwencji Arbitrażowej – rozumie się przez to Konwencję z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz. U. z 2007 r. poz. 1080);
2) kwestii spornej – rozumie się przez to sprawę, która prowadzi do sporu między państwami w zakresie wykładni i stosowania umów międzynarodowych;
3) Ministrze Finansów – rozumie się przez to ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
4) umowie międzynarodowej – rozumie się przez to Konwencję Arbitrażową i umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Art. 4. 1. Procedurę rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania wszczyna się na wniosek.

2. Eliminowanie podwójnego opodatkowania powstałego w wyniku zaliczenia przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa dochodów krajowego podmiotu powiązanego do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego, podlegających opodatkowaniu w tym państwie, następuje wyłącznie w wyniku wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w rozdziale 2, lub rozstrzygnięcia zapadłego w procedurze prowadzonej na podstawie umowy międzynarodowej.

Art. 5. 1. Pisma kierowane do Ministra Finansów przez wnioskodawcę są składane w formie pisemnej w postaci papierowej lub elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730, 848 i 1590) lub za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej po uprzednim uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

2. Pismo zawiera:

1) dane identyfikacyjne składającego pismo:
   a) w przypadku osoby fizycznej – imię i nazwisko, a w pozostałych przypadkach – pełną nazwę,
   b) adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz – jeżeli występuje – adres miejsca prowadzenia działalności,
   c) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż wskazany na podstawie lit. b,
   d) identyfikator podatkowy, a w przypadku jego braku – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość lub inny numer identyfikacyjny;
2) treść żądania, a w przypadku wniosku o rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania – również wskazanie jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, której wniosek dotyczy;
3) w przypadku dołączenia załączników – ich listę;
4) podpis wnioskodawcy.

3. Pismo składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej:

1) jest opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym albo uwierzytelniane w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej;
2) zawiera adres elektroniczny składającego pismo.

4. Pismo sporządza się w języku polskim, chyba że Minister Finansów dopuści składanie pism w języku obcym.

5. Minister Finansów może wezwać składającego pismo do przedłożenia tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym lub na wybrany język obcy. W takim przypadku składający pismo jest obowiązany wykonać tłumaczenia na własny koszt.

Art. 6. 1. Jeżeli w piśmie nie wskazano adresu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. b i c, oraz nie jest możliwe ustalenie tego adresu na podstawie przekazanych danych, pismo pozostawia się bez rozpatrzenia.

2. Jeżeli pismo nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. a lub d, pkt 2 lub 4, Minister Finansów wzywa składającego pismo do uzupełnienia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, z pouczeniem o pozostawieniu pisma bez rozpatrzenia w przypadku nieuzupełnienia braków.

Art. 7. 1. Działanie przez pełnomocnika wymaga umocowania do prowadzenia wskazanej procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.

2. Do pierwszego pisma składanego przez pełnomocnika dołącza się pełnomocnictwo, jeżeli nie zostało uprzednio złożone przez mocodawcę.

3. Pełnomocnictwo wskazuje dane identyfikujące mocodawcę i pełnomocnika, w tym ich identyfikatory podatkowe, a w przypadku pełnomocnika nieposiadającego identyfikatora podatkowego – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, a także adres tego pełnomocnika do doręczeń.

Art. 8. 1. W sprawach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania sąd administracyjny orzeka wyłącznie w przypadku skargi na postanowienie, o której mowa w art. 18 ust. 3, oraz skarg na bezczynność, o których mowa w art. 39 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 61 ust. 1. Przepisu art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.[6)]) nie stosuje się.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale do spraw, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio.

Art. 9. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale przepisy art. 138a § 1 i 3–5, art. 138b § 1, art. 138e § 1, 2 i 4, art. 138g, art. 138h, art. 138i § 2, art. 138o, art. 143, art. 144 § 1–3, art. 144a, art. 144b, art. 145 § 1 i 2, art. 146, art. 148 § 2 pkt 1, art. 149, art. 150 § 1 pkt 1 i § 2–4, art. 151–154, art. 267 § 1 pkt 1b i § 2 oraz działu VII Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Rozstrzyganie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 10. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

1) organie innego zainteresowanego państwa – rozumie się przez to organ właściwy do spraw rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania wskazany przez inne niż Rzeczpospolita Polska zainteresowane państwo;

---

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11 i 934.

2) organie zainteresowanego państwa – rozumie się przez to Ministra Finansów oraz organ innego zainteresowanego państwa;
3) osobie, której dotyczy spór – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na której opodatkowanie kwestia sporna ma bezpośredni wpływ;
4) podwójnym opodatkowaniu – rozumie się przez to nałożenie przez dwa lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej podatków objętych zakresem stosowania umów międzynarodowych, w odniesieniu do tego samego dochodu lub majątku, jeżeli prowadzi to do:
   a) zwiększenia zobowiązań podatkowych albo
   b) dodatkowego obciążenia podatkowego, albo
   c) zmniejszenia strat, o które mogłyby zostać zmniejszone dochody podlegające opodatkowaniu;
5) sądzie innego zainteresowanego państwa – rozumie się przez to sąd, trybunał lub inny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazany jako taki przez zainteresowane państwo inne niż Rzeczpospolita Polska;
6) sądzie zainteresowanego państwa – rozumie się przez to sąd innego zainteresowanego państwa oraz sąd administracyjny;
7) wykazie niezależnych ekspertów – rozumie się przez to prowadzony przez Komisję Europejską wykaz niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, które zostały wyznaczone przez państwa członkowskie Unii Europejskiej;
8) zainteresowanym państwie – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego dotyczy kwestia sporna.

2. Określenie, które nie zostało zdefiniowane w niniejszym rozdziale, o ile z kontekstu nie wynika inaczej, otrzymuje znaczenie, jakie posiada na podstawie właściwej umowy międzynarodowej, która ma zastosowanie w dniu pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór, o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna.

3. W przypadku braku w umowie międzynarodowej, o której mowa w ust. 2, definicji określenia niezdefiniowanego w niniejszym rozdziale, określenie to przyjmuje znaczenie, jakie miało w przepisach prawa w dniu pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór, o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna, przy czym znaczenie przypisane mu na podstawie przepisów prawa podatkowego ma pierwszeństwo przed znaczeniem przypisanym temu określeniu na podstawie innych przepisów prawa.

Oddział 2

Etap wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej

Art. 11. 1. Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej dotyczącej podwójnego opodatkowania między zainteresowanymi państwami w terminie 3 lat od dnia otrzymania pierwszego zawiadomienia o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna.

2. Wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej składa się równocześnie do organów zainteresowanych państw, z zastrzeżeniem art. 14, w:

1) języku urzędowym tego zainteresowanego państwa zgodnie z jego prawem krajowym lub
2) innym języku, który został zaakceptowany przez organ zainteresowanego państwa do tego celu.

3. Informacje o innym języku zaakceptowanym przez organy zainteresowanych państw do celów złożenia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Finansów.

4. Minister Finansów w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej:

1) potwierdza otrzymanie wniosku;
2) zawiadamia o otrzymaniu wniosku organy innych zainteresowanych państw, wskazując język, którego będzie używał do przekazywania informacji w toku procedury.

5. Osoba, której dotyczy spór, może wycofać wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej. Przepisy ust. 2 i ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz korzystać z innych praw przewidzianych w niniejszym rozdziale niezależnie od tego, że w sprawie prowadzącej do powstania kwestii spornej osoba ta składa środki zaskarżenia przewidziane na podstawie przepisów prawa krajowego zainteresowanego państwa lub zapadło ostateczne rozstrzygnięcie na podstawie przepisów prawa krajowego zainteresowanego państwa.

Art. 13. 1. Złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej na podstawie przepisów niniejszego rozdziału jest równoznaczne z wycofaniem uprzednio złożonych wniosków o wszczęcie innych procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, dotyczących tej samej kwestii spornej.

2. W przypadku złożenia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej na podstawie przepisów niniejszego rozdziału złożenie wniosku o wszczęcie innej procedury rozstrzygania

sporów dotyczących podwójnego opodatkowania dotyczącego tej samej kwestii spornej jest niedopuszczalne.

Art. 14. 1. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór, podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Rzeczypospolitej Polskiej:

1) jest osobą fizyczną albo
2) nie jest dużą jednostką i nie wchodzi w skład dużej grupy

– może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, pismo w sprawie uzupełnienia albo wycofania tego wniosku oraz złożyć wniosek o ustanowienie komisji doradczej wyłącznie do Ministra Finansów w językach zainteresowanych państw, o których mowa w art. 11 ust. 2.

2. Za dużą jednostkę uważa się jednostkę w rozumieniu przepisów o rachunkowości, która na dzień bilansowy roku obrotowego oraz roku poprzedzającego rok obrotowy przekroczyła co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:

1) 85 000 000 zł sumy aktywów bilansu;
2) 170 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży;
3) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty.

3. Za dużą grupę uważa się grupę kapitałową składającą się z jednostki dominującej i jednostek zależnych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, dla której na dzień bilansowy roku obrotowego oraz roku poprzedzającego rok obrotowy łączne dane jednostki dominującej oraz jednostek zależnych każdego szczebla:

1) przed dokonaniem wyłączeń konsolidacyjnych, o których mowa w art. 60 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680), przekroczyły co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:
   a) 102 000 000 zł sumy aktywów bilansu,
   b) 204 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży,
   c) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty, albo
2) po dokonaniu wyłączeń konsolidacyjnych, o których mowa w art. 60 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, przekroczyły co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:
   a) 85 000 000 zł sumy aktywów bilansu,
   b) 170 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży,
   c) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osoba, której dotyczy spór, składa oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, wraz z dokumentami potwierdzającymi ich spełnienie.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Minister Finansów zawiadamia równocześnie organy innych zainteresowanych państw o złożeniu, uzupełnieniu lub wycofaniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz o złożeniu wniosku o ustanowienie komisji doradczej, w terminie dwóch miesięcy od dnia ich otrzymania, przekazując kopię otrzymanego pisma.

6. Złożenie oraz wycofanie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz złożenie wniosku o ustanowienie komisji doradczej uznaje się za dokonane do zainteresowanych państw w dniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5.

7. Uzupełnienie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej uznaje się za dokonane do zainteresowanych państw w dniu jego otrzymania przez Ministra Finansów.

8. Złożenie oraz wycofanie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz złożenie wniosku o ustanowienie komisji doradczej przez osobę, której dotyczy spór, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, będącą osobą fizyczną, albo niebędącą dużą jednostką ani jednostką wchodzącą w skład dużej grupy, do właściwego dla niej organu innego zainteresowanego państwa uznaje się za dokonane do Ministra Finansów w dniu zawiadomienia Ministra Finansów przez ten organ o złożeniu lub wycofaniu takiego wniosku oraz przekazania Ministrowi Finansów jego kopii.

9. Uzupełnienie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez osobę, której dotyczy spór, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, będącą osobą fizyczną, albo niebędącą dużą jednostką ani jednostką wchodzącą w skład dużej grupy, dokonane do właściwego dla niej organu innego zainteresowanego państwa uznaje się za dokonane do Ministra Finansów w dniu jego otrzymania przez właściwy dla niej organ innego zainteresowanego państwa.

Art. 15. 1. Wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, oprócz spełnienia wymogów określonych w art. 5, zawiera ponadto:

1) wskazanie danych identyfikacyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, osób zainteresowanych rozstrzygnięciem kwestii spornej;
2) wskazanie daty pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór, o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna;
3) wskazanie roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego, którego dotyczy wniosek;

4) opis stanu faktycznego;
5) uzasadnienie;
6) przedstawienie przez osobę, której dotyczy spór, własnego stanowiska w sprawie;
7) informacje o toczących się lub zakończonych krajowych i zagranicznych postępowaniach, w tym również orzeczeniach sądowych dotyczących kwestii spornej i procedurach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, których przedmiotem jest opodatkowanie dochodu lub majątku objętego wnioskiem;
8) zobowiązanie wnioskodawcy do przekazywania dodatkowych informacji i dowodów w wyznaczonym terminie i w pełnym zakresie;
9) wskazanie zainteresowanych państw;
10) oświadczenie wnioskodawcy o zapoznaniu się z treścią art. 13 oraz oświadczenie o rezygnacji z prawa do złożenia wniosków o wszczęcie innych procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania dotyczących tej samej kwestii spornej.

2. Opis stanu faktycznego zawiera wskazanie faktów i okoliczności istotnych dla sprawy, w szczególności:

1) opis działań, których skutkiem jest lub będzie kwestia sporna;
2) wskazanie dochodu lub majątku, którego dotyczy wniosek;
3) opis sposobu uwzględnienia dochodu lub majątku dla celów ich opodatkowania w zainteresowanym państwie;
4) informacje dotyczące podatku, który został lub zostanie nałożony na dochód lub majątek w zainteresowanych państwach, wraz z podaniem kwoty podatku;
5) treść wiążących ustaleń pomiędzy wnioskodawcą a organami podatkowymi, jeżeli miały miejsce;
6) w sprawach dotyczących cen transferowych:
   a) dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, podmiotów powiązanych uczestniczących w transakcji kontrolowanej,
   b) opis powiązań pomiędzy podmiotami powiązanymi uczestniczącymi w transakcji kontrolowanej,
   c) opis transakcji kontrolowanej,
   d) informację o zawartych uprzednich porozumieniach cenowych oraz wydanych interpretacjach podatkowych dotyczących przypisania dochodu pomiędzy państwami

   – w zakresie dotyczącym kwestii spornej.

3. Uzasadnienie wniosku zawiera odniesienie do przepisów krajowych oraz przepisów umów międzynarodowych mających zastosowanie do kwestii spornej, a jeżeli do kwestii spornej zastosowanie ma więcej niż jedna umowa międzynarodowa – wskazanie umowy międzynarodowej będącej przedmiotem interpretacji w sprawie, której dotyczy wniosek.

4. Do wniosku należy załączyć kopie dowodów poświadczających okoliczności przedstawione we wniosku, a także kopie dokumentów wydanych przez organy podatkowe dotyczących opodatkowania dochodu lub majątku objętego kwestią sporną.

5. Kwoty podane w opisie stanu faktycznego są przedstawiane w walutach zainteresowanych państw.

Art. 16. Minister Finansów, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, może wezwać osobę, której dotyczy spór, do uzupełnienia wniosku, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania, o dodatkowe informacje niezbędne do rozstrzygnięcia kwestii spornej. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 17. 1. Minister Finansów przyjmuje albo odrzuca wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia:

1) otrzymania wniosku albo uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje;
2) upływu terminu na uzupełnienie wniosku o dodatkowe informacje, jeżeli osoba, której dotyczy spór, nie uzupełni w tym terminie wniosku o dodatkowe informacje;
3) ostatecznego zakończenia postępowania odwoławczego lub sądowego przewidzianego na podstawie przepisów któregokolwiek z zainteresowanych państw lub dnia ich zawieszenia, jeżeli w zakresie kwestii spornej toczą się takie postępowania.

2. Minister Finansów może odrzucić wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, jeżeli:

1) wniosek został złożony po upływie terminu określonego w art. 11 ust. 1;
2) wniosek nie spełnia wymogów określonych w art. 15, a osoba, której dotyczy spór, nie uzupełniła wniosku w wyznaczonym terminie;
3) osoba, której dotyczy spór, nie uzupełniła wniosku o dodatkowe informacje w terminie, o którym mowa w art. 16;
4) nie występuje kwestia sporna w odniesieniu do osoby, która złożyła wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

3. Uznaje się, że wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej został przyjęty, jeżeli w terminie określonym w ust. 1 wniosek ten nie został odrzucony.

4. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz organy innych zainteresowanych państw o przyjęciu albo odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

Art. 18. 1. Odrzucenie przez Ministra Finansów wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej następuje w drodze postanowienia.

2. Postanowienie zawiera oznaczenie organu, datę, podpis osoby upoważnionej i uzasadnienie faktyczne i prawne odrzucenia wniosku, jak również pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego zgodnie z ust. 3.

3. Na postanowienie przysługuje osobie, której dotyczy spór, skarga do sądu administracyjnego wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie organy zainteresowanych państw odrzuciły wniosek.

4. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Finansów w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia osobie, której dotyczy spór, lub zawiadomienia tej osoby o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez organ innego zainteresowanego państwa, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później.

5. W skardze należy wykazać, że wszystkie organy zainteresowanych państw odrzuciły wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

Art. 19. 1. Sąd administracyjny uwzględnia skargę, o której mowa w art. 18 ust. 3, jeżeli stwierdzi brak podstaw do odrzucenia przez Ministra Finansów wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

2. Sąd administracyjny, uwzględniając skargę, uchyla postanowienie.

3. Sąd administracyjny nie uchyla postanowienia w przypadku, jeżeli w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy mogłoby zapaść wyłącznie postanowienie odpowiadające w swej istocie dotychczasowemu postanowieniu.

Art. 20. 1. Procedura rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej ulega zakończeniu, jeżeli:

1) osoba, której dotyczy spór, wycofała wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej;
2) kwestia sporna przestała istnieć lub wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej z innych przyczyn stał się bezprzedmiotowy;
3) Minister Finansów jednostronnie rozstrzygnął kwestię sporną zgodnie z art. 21 ust. 1 albo otrzymał informację o jednostronnym rozstrzygnięciu kwestii spornej dokonanym przez organ innego zainteresowanego państwa.

2. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia wnioskodawcę oraz organy innych zainteresowanych państw o zakończeniu procedury oraz o przyczynach jej zakończenia.

Art. 21. 1. Jeżeli wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej jest uzasadniony, a charakter kwestii spornej nie stoi temu na przeszkodzie, Minister Finansów może jednostronnie rozstrzygnąć kwestię sporną w terminie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 albo 3.

2. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz organy innych zainteresowanych państw o jednostronnym rozstrzygnięciu kwestii spornej przez Ministra Finansów i jego wyniku.

3. Po dokonaniu zawiadomienia procedura prowadzona na podstawie przepisów niniejszego rozdziału zostaje zakończona, a wynik jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej wprowadza się w życie.

4. Minister Finansów przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej.

5. Właściwy organ podatkowy wprowadza w życie jednostronne rozstrzygnięcie kwestii spornej bez względu na terminy przedawnienia określone w Ordynacji Podatkowej.

Art. 22. 1. Komisję doradczą ustanawia się na wniosek złożony przez osobę, której dotyczy spór, jeżeli:

1) wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej został odrzucony przez co najmniej jeden, lecz nie wszystkie, z organów zainteresowanych państw lub co najmniej jeden sąd zainteresowanego państwa, lecz nie wszystkie, prawomocnym wyrokiem uwzględnił skargę na postanowienie lub inne rozstrzygnięcie organu zainteresowanego państwa odrzucające wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej;
2) przeciwko odrzuceniu wniosku nie można wnieść środków zaskarżenia przewidzianych na podstawie przepisów zainteresowanego państwa;
3) żadne postępowanie zainicjowane środkami, o których mowa w pkt 2, nie jest w toku i osoba, której dotyczy spór, zrzekła się prawa do ich wniesienia.

2. Wniosek o ustanowienie komisji doradczej jest niedopuszczalny, w przypadku gdy:

1) skarga na postanowienie Ministra Finansów o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej została oddalona na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego, o czym Minister Finansów zawiadomił organ innego zainteresowanego państwa;

2) odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez organ innego zainteresowanego państwa zostało potwierdzone przez sąd tego innego zainteresowanego państwa, a od tego rozstrzygnięcia nie dopuszcza się odstępstwa zgodnie z prawem krajowym tego zainteresowanego państwa, o czym organ tego innego zainteresowanego państwa zawiadomił Ministra Finansów.

3. Do wniosku o ustanowienie komisji doradczej dołącza się oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

4. Wniosek o ustanowienie komisji doradczej składa się równocześnie do organów zainteresowanych państw w terminie 50 dni od dnia doręczenia:

1) zawiadomienia o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej albo
2) prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego lub sądu innego zainteresowanego państwa w przedmiocie rozstrzygnięcia skargi na odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej

– w zależności od tego, które z tych doręczeń przypada później.

5. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 23. Komisja doradcza przyjmuje albo odrzuca wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia jej ustanowienia i zawiadamia organy zainteresowanych państw o tym rozstrzygnięciu w terminie 30 dni od dnia jego wydania. Przepis art. 17 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Oddział 3

Etap wzajemnego porozumiewania się

Art. 24. 1. Jeżeli organy zainteresowanych państw przyjęły wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej i nie są spełnione warunki określone w art. 20 ust. 1, Minister Finansów podejmuje starania w celu rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się z organami innych zainteresowanych państw.

2. W przypadku przyjęcia przez komisję doradczą wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej etap wzajemnego porozumiewania się wszczyna się na wniosek jednego z organów zainteresowanych państw. Minister Finansów, występując z wnioskiem, jednocześnie zawiadamia o złożeniu wniosku komisję doradczą, pozostałe organy innych zainteresowanych państw i osobę, której dotyczy spór.

3. Rozstrzygnięcie kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się następuje w terminie 2 lat od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez zainteresowane państwo. Jeżeli w zakresie kwestii spornej wniesiono

środki zaskarżenia przewidziane na podstawie przepisów któregokolwiek z zainteresowanych państw, bieg terminu rozpoczyna się od dnia ostatecznego zakończenia wszczętych w tym zakresie postępowań lub od dnia ich zawieszenia. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, bieg terminu rozpoczyna się od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez komisję doradczą.

4. Minister Finansów może skierować do organów innych zainteresowanych państw wniosek o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 3, wraz z uzasadnieniem. Termin ten może być przedłużony także w przypadku złożenia takiego wniosku przez organ innego zainteresowanego państwa. Termin ten nie może być przedłużony o więcej niż rok.

5. Minister Finansów zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o nieosiągnięciu porozumienia w terminie, o którym mowa w ust. 3, wskazując przyczyny nieosiągnięcia porozumienia, a także pouczając o prawie do złożenia wniosku o ustanowienie komisji doradczej, o której mowa w art. 29.

Art. 25. W toku wzajemnego porozumiewania się Minister Finansów może wezwać osobę, której dotyczy spór, do przedstawiania dodatkowych informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia kwestii spornej w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

Art. 26. 1. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o zawarciu i wyniku porozumienia z organami innych zainteresowanych państw, pouczając o treści ust. 2–5.

2. Zawarte porozumienie wprowadza się w życie wyłącznie pod warunkiem:

1) złożenia pisemnej zgody na wprowadzenie w życie porozumienia przez osobę, której dotyczy spór, w terminie 60 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zawartym porozumieniu;
2) wycofania lub zrzeczenia się przez osobę, której dotyczy spór, środków zaskarżenia przewidzianych na podstawie przepisów obowiązujących w zainteresowanym państwie związanych z kwestią sporną.

3. Do pisma zawierającego zgodę na wprowadzenie w życie porozumienia dołącza się oświadczenie osoby, której dotyczy spór, o spełnieniu warunku określonego w ust. 2 pkt 2, wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnienie tego warunku.

4. Minister Finansów w terminie 30 dni od dnia otrzymania oświadczenia i dokumentów, o których mowa w ust. 3, przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie zawartego porozumienia. W przypadku gdy

w sprawie występuje więcej niż jedna osoba, której dotyczy spór, bieg terminu rozpoczyna się od dnia ich otrzymania od wszystkich osób, których dotyczy spór.

5. Zawarte porozumienie wprowadza się w życie bez względu na terminy przedawnienia określone w przepisach Ordynacji podatkowej.

Art. 27. Poddanie kwestii spornej rozstrzyganiu w drodze wzajemnego porozumiewania się z organami innych zainteresowanych państw na podstawie niniejszego oddziału nie stoi na przeszkodzie wszczęciu lub kontynuowaniu postępowań sądowych w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe lub postępowań w sprawach nałożenia sankcji administracyjnych, w związku z kwestią sporną.

Art. 28. Procedura rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej ulega zakończeniu, jeżeli:

1) sąd administracyjny wydał prawomocne orzeczenie w sprawie kwestii spornej, a przed zawarciem porozumienia, o którym mowa w art. 26 ust. 1, Minister Finansów zawiadomił organy innych zainteresowanych państw o tym orzeczeniu, lub
2) organ innego zainteresowanego państwa poinformuje Ministra Finansów, że w sprawie kwestii spornej zostało przez sąd innego zainteresowanego państwa wydane rozstrzygnięcie, od którego nie dopuszcza się odstępstwa zgodnie z prawem krajowym tego zainteresowanego państwa.

Oddział 4

Etap rozstrzygania sporu przy udziale komisji doradczej

Art. 29. 1. Komisję doradczą w celu wydania opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej ustanawia się na wniosek złożony przez osobę, której dotyczy spór, jeżeli organy zainteresowanych państw przyjęły wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, ale nie osiągnęły porozumienia w ramach wzajemnego porozumiewania się w terminie przewidzianym w art. 24 ust. 3. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Wniosek o ustanowienie komisji doradczej składa się w terminie 50 dni od dnia pierwszego zawiadomienia o nieosiągnięciu porozumienia równocześnie do organów zainteresowanych państw.

Art. 30. 1. W przypadku gdy w terminie 60 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o przyjęciu przez komisję doradczą wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej żaden z organów zainteresowanych państw nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie etapu wzajemnego porozumiewania się, o którym mowa w art. 24 ust. 2, komisja ta wydaje opinię w sprawie

sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej z pominięciem etapu wzajemnego porozumiewania się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się, że komisja doradcza została ustanowiona w dniu, w którym dla wszystkich organów zainteresowanych państw upłynął termin, o którym mowa w ust. 1.

Art. 31. Minister Finansów w terminie 120 dni od dnia otrzymania wniosku o ustanowienie komisji doradczej albo od dnia, o którym mowa w art. 30 ust. 2, przekazuje osobie, której dotyczy spór:

1) regulamin funkcjonowania komisji doradczej;
2) informacje o terminie na wydanie opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej;
3) odniesienie do mających zastosowanie przepisów krajowych oraz mających zastosowanie umów międzynarodowych.

Art. 32. 1. Jeżeli organy zainteresowanych państw wyrażą na to zgodę, osoba, której dotyczy spór, może przekazywać komisji doradczej informacje, dowody lub dokumenty, które mogą być istotne dla przyjęcia lub odrzucenia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej lub wydania opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej.

2. Osoba, której dotyczy spór, oraz Minister Finansów przekazują komisji doradczej, na jej wniosek, żądane informacje, dowody lub dokumenty.

3. Minister Finansów może odmówić przekazania informacji, dowodów lub dokumentów na wniosek, o którym mowa w ust. 2, jeżeli:

1) uzyskanie informacji wymaga podjęcia działań, które są sprzeczne z prawem krajowym zainteresowanego państwa, lub
2) informacji nie można uzyskać na podstawie przepisów prawa krajowego zainteresowanego państwa, lub
3) informacje dotyczą tajemnicy przedsiębiorstwa, zawodowej, bankowej, przemysłowej, handlowej lub procesu produkcyjnego, lub
4) ujawnienie informacji zagraża porządkowi publicznemu.

Art. 33. 1. Na wniosek osoby, której dotyczy spór, i za zgodą organów zainteresowanych państw osoba, której dotyczy spór, może stawić się osobiście lub przez przedstawiciela lub pełnomocnika przed komisją doradczą.

2. Na wniosek komisji doradczej osoba, której dotyczy spór, stawia się przed komisją osobiście lub przez przedstawiciela lub pełnomocnika.

Art. 34. 1. Informacje, które otrzyma niezależny ekspert lub inny członek komisji doradczej w ramach pełnienia swojej funkcji, są objęte tajemnicą skarbową.

2. Osoba, której dotyczy spór, jej przedstawiciel i pełnomocnik są obowiązani do przestrzegania tajemnicy skarbowej, którą objęte są informacje, z którymi osoby te zapoznają się w związku z procedurą prowadzoną na podstawie przepisów niniejszego rozdziału.

Art. 35. 1. Komisja doradcza wydaje opinię w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia jej ustanowienia.

2. Komisja doradcza może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1, nie więcej niż o 3 miesiące, jeżeli uzna, że charakter kwestii spornej sprawia, że wydanie opinii w tym terminie nie jest możliwe.

3. Komisja doradcza informuje o przedłużeniu terminu organy zainteresowanych państw oraz osobę, której dotyczy spór.

Art. 36. 1. Komisja doradcza wydaje opinię na podstawie mających zastosowanie przepisów umowy międzynarodowej i przepisów prawa krajowego.

2. Komisja doradcza przyjmuje opinię zwykłą większością głosów, a w przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Komisja doradcza wydaje opinię w formie pisemnej.

Art. 37. 1. Przewodniczący komisji doradczej przekazuje organom zainteresowanych państw opinię komisji doradczej.

2. Minister Finansów po otrzymaniu opinii komisji doradczej informuje osobę, której dotyczy spór, o dniu, w którym upływa termin określony w art. 38 ust. 1.

Art. 38. 1. Organy zainteresowanych państw uzgadniają ostateczne rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o opinii komisji doradczej.

2. Organy zainteresowanych państw, rozstrzygając kwestię sporną, mogą uzgodnić ostateczne rozstrzygnięcie kwestii spornej, które różni się od opinii komisji doradczej. Jeżeli nie uzgodnią takiego rozstrzygnięcia, opinia komisji doradczej jest dla nich wiążąca.

3. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o ostatecznym rozstrzygnięciu kwestii spornej oraz jego wyniku.

4. Minister Finansów jest związany ostatecznym rozstrzygnięciem kwestii spornej.

Art. 39. 1. W przypadku nieprzekazania zawiadomienia, o którym mowa w art. 38 ust. 3, po upływie 30 dni od dnia, w którym upływa termin określony w art. 38 ust. 1, osobie, której

dotyczy spór, podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje skarga na bezczynność do sądu administracyjnego.

2. Skargę na bezczynność można wnieść po upływie 30 dni od dnia wniesienia ponaglenia do Ministra Finansów.

3. Sąd administracyjny, uwzględniając skargę, zobowiązuje Ministra Finansów do przekazania w wyznaczonym terminie osobie, której dotyczy spór, zawiadomienia o ostatecznym rozstrzygnięciu kwestii spornej oraz jego wyniku.

Art. 40. Do wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.

Art. 41. 1. Na nieprzekazanie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej do właściwego organu podatkowego oraz niewprowadzenie w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej przez właściwy organ podatkowy osobie, której dotyczy spór, przysługuje skarga na bezczynność do sądu administracyjnego.

2. Skargę na bezczynność można wnieść po upływie 30 dni od dnia wniesienia ponaglenia do Ministra Finansów.

3. Sąd administracyjny, uwzględniając skargę, zobowiązuje:

1) Ministra Finansów do przekazania ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej do właściwego organu podatkowego – w przypadku uwzględnienia skargi na bezczynność Ministra Finansów, o której mowa w ust. 1;
2) właściwy organ podatkowy do wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej – w przypadku uwzględnienia skargi na bezczynność właściwego organu podatkowego, o której mowa w ust. 1.

Art. 42. 1. Minister Finansów może odmówić ustanowienia komisji doradczej, w przypadku gdy:

1) kwestia sporna nie dotyczy podwójnego opodatkowania;
2) w odniesieniu do kwestii spornej orzeczono prawomocnie karę w związku z umyślnym przestępstwem lub umyślnym przestępstwem skarbowym.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, procedura prowadzona na podstawie niniejszego rozdziału ulega zakończeniu, o czym Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz organy innych zainteresowanych państw.

3. W przypadku gdy rozpoczęto postępowanie sądowe, które może prowadzić do nałożenia kary, o której mowa w ust. 1 pkt 2, a postępowanie to jest prowadzone równocześnie z procedurą, o której mowa w niniejszym rozdziale, Minister Finansów może zawiesić

procedurę prowadzoną na podstawie przepisów niniejszego rozdziału do dnia ostatecznego zakończenia postępowania sądowego. Procedury prowadzonej na podstawie przepisów niniejszego rozdziału nie zawiesza się przed przyjęciem wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

4. Ustanowienie komisji doradczej nie stoi na przeszkodzie wszczęciu lub kontynuowaniu postępowań sądowych w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe lub postępowań w sprawach nałożenia sankcji administracyjnych, w związku z kwestią sporną.

Art. 43. 1. W przypadku gdy w odniesieniu do kwestii spornej sąd administracyjny wydał prawomocny wyrok lub sąd innego zainteresowanego państwa wydał orzeczenie, od którego nie dopuszcza się odstępstwa zgodnie z przepisami prawa krajowego tego państwa:

1) przed złożeniem przez osobę, której dotyczy spór, wniosku na podstawie art. 29 ust. 1 – komisji doradczej nie ustanawia się, jeżeli kwestia sporna pozostała nierozstrzygnięta w ramach etapu wzajemnego porozumiewania się, o którym mowa w oddziale 3;
2) po złożeniu przez osobę, której dotyczy spór, wniosku na podstawie art. 29 ust. 1, lecz przed wydaniem przez komisję doradczą opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej – rozstrzyganie sporu przy udziale komisji doradczej ulega zakończeniu.

2. W przypadku gdy w odniesieniu do kwestii spornej sąd administracyjny wydał prawomocne orzeczenie, Minister Finansów zawiadamia właściwe organy innych zainteresowanych państw oraz komisję doradczą o skutku tego orzeczenia.

Oddział 5

Komisja doradcza

Art. 44. 1. Organy zainteresowanych państw ustanawiają komisję doradczą nie później niż w terminie 120 dni od dnia otrzymania przez ostatni z organów zainteresowanych państw wniosku o ustanowienie komisji doradczej.

2. Po ustanowieniu komisji doradczej jej przewodniczący niezwłocznie zawiadamia o ustanowieniu komisji doradczej osobę, której dotyczy spór.

Art. 45. 1. Jeżeli komisja doradcza nie zostanie ustanowiona w terminie przewidzianym w art. 44 ust. 1, osoba, której dotyczy spór, może złożyć do Sądu Okręgowego w Warszawie wniosek o ustanowienie komisji doradczej.

2. W przypadku gdy Minister Finansów nie wyznaczył do składu komisji doradczej co najmniej jednego niezależnego eksperta oraz jego zastępcy, osoba, której dotyczy spór, może złożyć do Sądu Okręgowego w Warszawie wniosek o wyznaczenie tych osób z wykazu niezależnych ekspertów.

3. W przypadku gdy żaden z organów zainteresowanych państw nie wyznaczył do składu komisji doradczej niezależnych ekspertów oraz ich zastępców, osoba, której dotyczy spór, może złożyć do Sądu Okręgowego w Warszawie i sądów innych zainteresowanych państw lub innych organów właściwych w tych państwach do wyznaczania członków komisji wniosek o wyznaczenie tych osób z wykazu niezależnych ekspertów. Wyznaczeni w ten sposób członkowie komisji doradczej wyznaczają z wykazu niezależnych ekspertów przewodniczącego w drodze losowania.

4. Jeżeli w sprawie występuje tylko jedna osoba, której dotyczy spór, osoba ta składa wniosek o wyznaczenie niezależnych ekspertów oraz ich zastępców do zainteresowanych państw, których organy nie mianowały co najmniej jednego niezależnego eksperta oraz jego zastępcy.

5. Jeżeli w sprawie występują co najmniej dwie osoby, których dotyczy spór, osoby te składają wniosek o wyznaczenie niezależnych ekspertów oraz ich zastępców do państw członkowskich Unii Europejskiej, w których podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

6. Wnioski, o których mowa w ust. 1–3, składa się w terminie 30 dni od dnia, w którym upłynął termin, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

Art. 46. 1. W postępowaniu w sprawach określonych w:

1) art. 45 ust. 1 i 2 oraz

2) art. 45 ust. 3, prowadzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.[7)]) o postępowaniu nieprocesowym, chyba że przepisy niniejszego oddziału stanowią inaczej.

2. Uczestnikami postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, są wyłącznie osoby, których dotyczy spór, i Minister Finansów.

3. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, są wolne od opłat.

4. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, podlegają rozpatrzeniu bezzwłocznie, nie później niż w terminie miesięcznym od dnia ich wpływu do sądu.

5. Uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 1, sąd ustanawia komisję doradczą, a uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 2 lub 3, sąd wyznacza niezależnego eksperta z wykazu niezależnych ekspertów oraz jego zastępcę.

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802 i 1818.

Art. 47. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu uwzględniające wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 1–3, wywołuje skutek prawny wyznaczenia niezależnego eksperta oraz jego zastępcy albo ustanowienia komisji doradczej.

Art. 48. Minister Finansów zawiadamia:

1) organy innych zainteresowanych państw o wyznaczeniu przez sąd niezależnego eksperta oraz jego zastępcy albo o ustanowieniu przez sąd komisji doradczej;
2) osoby wchodzące w skład komisji doradczej o wyznaczeniu ich do składu komisji.

Art. 49. Minister Finansów uzgadnia z organami innych zainteresowanych państw zasady wyznaczania niezależnych ekspertów.

Art. 50. 1. W skład komisji doradczej wchodzą:

1) przewodniczący;
2) po jednym przedstawicielu organu zainteresowanego państwa;
3) po jednym niezależnym ekspercie, wyznaczonym przez organ zainteresowanego państwa z wykazu niezależnych ekspertów.

2. Liczba przedstawicieli organu zainteresowanego państwa lub niezależnych ekspertów może zostać zwiększona do dwóch, jeżeli organy zainteresowanych państw tak uzgodnią.

3. Przedstawiciele organów zainteresowanych państw oraz niezależni eksperci wybierają z wykazu niezależnych ekspertów przewodniczącego będącego sędzią, chyba że przedstawiciele organów zainteresowanych państw oraz niezależni eksperci uzgodnią inaczej.

Art. 51. 1. Dla niezależnego eksperta wyznacza się zastępcę zgodnie z zasadami określonymi dla wyznaczania niezależnych ekspertów.

2. Zastępca wykonuje obowiązki niezależnego eksperta, gdy niezależny ekspert nie jest w stanie pełnić swoich obowiązków.

Art. 52. W przypadku gdy zasady dotyczące wyznaczania niezależnych ekspertów oraz ich zastępców nie zostały uzgodnione zgodnie z art. 49, wyznaczanie tych ekspertów oraz ich zastępców odbywa się w drodze losowania.

Art. 53. 1. Minister Finansów może zgłosić sprzeciw wobec wyznaczenia niezależnego eksperta przez organ innego zainteresowanego państwa, w przypadku gdy:

1) niezależny ekspert jest członkiem personelu administracji podatkowej jednego z zainteresowanych państw lub pracuje na jej rzecz, lub był w takiej sytuacji w dowolnym momencie w ciągu trzyletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie;

2) niezależny ekspert posiada lub posiadał istotny udział kapitałowy w którejkolwiek z osób, których dotyczy spór, posiada lub posiadał w nich prawo głosu, lub jest lub był ich pracownikiem lub doradcą w dowolnym momencie w ciągu pięcioletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie;
3) niezależny ekspert nie zapewnia wystarczającej gwarancji obiektywnego rozstrzygnięcia sporu;
4) niezależny ekspert jest pracownikiem podmiotu, który świadczy usługi doradztwa podatkowego lub w inny sposób profesjonalnie udziela porad podatkowych, lub był w takiej sytuacji w dowolnym momencie w ciągu trzyletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie;
5) wystąpił inny powód uzgodniony wcześniej między organami zainteresowanych państw.

2. Minister Finansów może zażądać, aby niezależny ekspert, który został wyznaczony w oparciu o zasady uzgodnione zgodnie z art. 49 między organami zainteresowanych państw albo w drodze losowania, lub jego zastępca, ujawnili interesy, powiązania lub inne okoliczności, które mogą mieć wpływ na niezależność lub bezstronność tych osób, lub które mogą wywołać wrażenie stronniczości w postępowaniu.

Art. 54. 1. W okresie 12 miesięcy od dnia wydania opinii przez komisję doradczą niezależny ekspert będący członkiem komisji nie może znaleźć się w sytuacji, która uzasadniałaby sprzeciw wobec wyznaczenia tego eksperta na podstawie art. 53 ust. 1, gdyby ekspert ten znajdował się w takiej sytuacji w momencie wyznaczenia do tej komisji.

2. W przypadku gdy Minister Finansów poweźmie informacje wskazujące na naruszenie ust. 1, wnosi do Sądu Okręgowego w Warszawie skargę na brak niezależności eksperta.

3. Skargę na brak niezależności eksperta może wnieść również osoba, której dotyczy spór. Skarga ta podlega opłacie w wysokości określonej w art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785, z późn. zm.[8)]).

4. W postępowaniu w sprawie skargi na brak niezależności eksperta stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, chyba że przepisy niniejszego oddziału stanowią inaczej.

Art. 55. 1. W przypadku uwzględnienia skargi na brak niezależności eksperta:
1) wydanego ostatecznego rozstrzygnięcia nie wprowadza się w życie;

---

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1043, 1469, 1553, 1655, 1802 i 1815.

2) w przypadku wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia – wydane na jego podstawie akty i dokonane czynności są nieważne.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się nową komisję doradczą, a etap rozstrzygania sporów przy udziale komisji doradczej podlega wznowieniu.

Oddział 6

Wykaz niezależnych ekspertów

Art. 56. 1. Do wykazu niezależnych ekspertów Minister Finansów wyznacza, za ich zgodą, co najmniej trzy osoby, które spełniają łącznie następujące warunki:

1) posiadają wiedzę i doświadczenie w zakresie problematyki dotyczącej:
   a) prawa podatkowego, w tym w szczególności umów międzynarodowych, lub
   b) cen transferowych, lub
   c) finansów przedsiębiorstw, rachunkowości lub kontrolingu;
2) są niezależne;
3) dają rękojmię bezstronnego i uczciwego działania.

2. Minister Finansów przekazuje Komisji Europejskiej imiona i nazwiska wyznaczonych niezależnych ekspertów, wraz z kompletnymi i aktualnymi informacjami na temat doświadczenia zawodowego, wykształcenia, kompetencji, wiedzy fachowej tych osób oraz konfliktów interesów, które mogą wystąpić. Minister Finansów może również wskazać, którzy z wyznaczonych ekspertów mogą być wyznaczeni na przewodniczącego komisji doradczej.

3. Niezależny ekspert wyznaczony przez Ministra Finansów podlega skreśleniu z wykazu niezależnych ekspertów w przypadku, gdy przestaje spełniać warunki określone w ust. 1 lub złoży rezygnację.

4. Minister Finansów niezwłocznie informuje Komisję Europejską o zmianach, jakie mają być wprowadzone w wykazie niezależnych ekspertów.

Art. 57. 1. Minister Finansów zgłasza sprzeciw wobec pozostawania danej osoby w wykazie niezależnych ekspertów, jeżeli zajdą uzasadnione powody wskazujące na brak jego niezależności.

2. Minister Finansów informuje o sprzeciwie Komisję Europejską, przedstawiając dowody.

3. W przypadku uzyskania przez Ministra Finansów od Komisji Europejskiej informacji o złożonym przez inne zainteresowane państwo sprzeciwie co do niezależności eksperta, o którym mowa w art. 56 ust. 1, oraz popierających ten sprzeciw dowodach, Minister Finansów podejmuje w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania tej informacji niezbędne kroki w celu

zbadania sprzeciwu i zadecydowania o pozostawieniu danej osoby w wykazie niezależnych ekspertów albo jej skreśleniu z tego wykazu, o czym, niezależnie od wyniku, niezwłocznie informuje Komisję Europejską.

Oddział 7

Komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów

Art. 58. 1. Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić ustanowienie komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, zamiast komisji doradczej, w celu wydania opinii na temat rozstrzygnięcia kwestii spornej.

2. Na podstawie uzgodnienia między Ministrem Finansów i organami innych zainteresowanych państw komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów może zostać ustanowiona jako komitet o charakterze stałym.

3. Komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów może różnić się składem i formą od komisji doradczej.

4. Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić, że komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów może stosować inne, niż wydanie opinii, techniki w zakresie rozstrzygania kwestii spornej.

5. Rozstrzygnięcia zapadłe przy zastosowaniu technik rozstrzygania sporów, o których mowa w ust. 4, traktuje się na równi z opinią, o której mowa w art. 35 ust. 1.

6. Regulamin funkcjonowania komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów zawiera informację o technikach w zakresie rozstrzygania kwestii spornej przez tę komisję, jeżeli różnią się one od wydania opinii.

7. Przepisy dotyczące komisji doradczej stosuje się odpowiednio do komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, z tym że przepisy art. 32–34 oraz art. 63 stosuje się odpowiednio, o ile regulamin funkcjonowania komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów nie stanowi inaczej.

Oddział 8

Regulamin funkcjonowania komisji doradczej

Art. 59. 1. Organy zainteresowanych państw uzgadniają regulamin funkcjonowania komisji doradczej. Regulamin funkcjonowania zawiera w szczególności:

1) opis i charakterystykę kwestii spornej;
2) uzgodniony przez organy zainteresowanych państw zakres zadań w odniesieniu do kwestii prawnych i faktycznych, które mają zostać rozwiązane;

3) informacje o tym, czy spory będą rozstrzygane przez komisję doradczą czy komisję do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów;
4) harmonogram procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania;
5) skład komisji doradczej, w tym liczbę, imiona i nazwiska członków, szczegółowy opis ich kompetencji i kwalifikacji oraz informacje o konfliktach interesów występujących w odniesieniu do członków;
6) postanowienia dotyczące warunków udziału osoby, której dotyczy spór, oraz stron trzecich w postępowaniach, wymiany memorandów, informacji i dowodów, kosztów, rodzaju postępowania w zakresie rozstrzygania sporów oraz innych kwestii proceduralnych i organizacyjnych;
7) uzgodnienia organizacyjne dotyczące postępowania przed komisją doradczą i wydania przez nią opinii.

2. Jeżeli komisja zostaje ustanowiona w celu wydania opinii na podstawie art. 30, w regulaminie funkcjonowania określa się wyłącznie informacje wymienione w ust. 1 pkt 1 i 4–6.

Art. 60. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór, nie zostanie zawiadomiona przez organy zainteresowanych państw o regulaminie funkcjonowania lub gdy regulamin funkcjonowania jest niekompletny, niezależni eksperci i przewodniczący uzgadniają i uzupełniają regulamin funkcjonowania w oparciu o standardowy formularz określony w załączniku I do rozporządzenia 2019/652 i przekazują go osobie, której dotyczy spór, w terminie dwóch tygodni od dnia ustanowienia komisji doradczej.

Art. 61. 1. W przypadku gdy niezależni eksperci i przewodniczący nie uzgodnią lub nie przekażą w terminie, o którym mowa w art. 60, regulaminu funkcjonowania, osobie, której dotyczy spór, przysługuje skarga na bezczynność do sądu administracyjnego.

2. Skargę na bezczynność wnosi się za pośrednictwem Ministra Finansów po upływie 30 dni od dnia wniesienia ponaglenia do komisji doradczej.

3. Sąd administracyjny, uwzględniając skargę na bezczynność, zobowiązuje komisję doradczą do uzgodnienia i uzupełnienia oraz przekazania w określonym terminie regulaminu funkcjonowania osobie, której dotyczy spór.

Oddział 9

Jawność oraz koszty postępowania

Art. 62. 1. Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić, że ostateczne rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 38 ust. 1, zostanie opublikowane w całości, pod warunkiem uzyskania zgody osoby, której dotyczy spór.

2. W przypadku gdy organ innego zainteresowanego państwa lub osoba, której dotyczy spór, nie wyrażą zgody na publikację ostatecznego rozstrzygnięcia w całości, Minister Finansów publikuje streszczenie tego rozstrzygnięcia, zawierające informacje określone w załączniku II do rozporządzenia 2019/652.

3. Minister Finansów przesyła osobie, której dotyczy spór, streszczenie ostatecznego rozstrzygnięcia, które ma zostać opublikowane zgodnie z ust. 2, przed jego publikacją.

4. Osoba, której dotyczy spór, może w terminie 60 dni od dnia otrzymania streszczenia, o którym mowa w ust. 3, złożyć wniosek do Ministra Finansów o niepublikowanie informacji, które dotyczą tajemnicy przedsiębiorstwa, zawodowej, bankowej, przemysłowej, handlowej lub procesu produkcyjnego, lub których opublikowanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

5. Do przekazywania streszczenia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się standardowy formularz określony w załączniku II do rozporządzenia 2019/652.

6. Rozstrzygnięcia oraz ich streszczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Finansów.

7. Minister Finansów przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacje, które mają zostać opublikowane zgodnie z ust. 2.

Art. 63. 1. O ile organy zainteresowanych państw nie uzgodniły inaczej:

1) koszty związane z niezależnymi ekspertami, w wysokości należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, odpowiednio na obszarze kraju albo poza granicami kraju, zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 77^5 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495), lub w kwocie zwracanej urzędnikom służby cywilnej wysokiego szczebla w innych zainteresowanych państwach według przepisów obowiązujących w tych państwach,

2) koszty honorariów niezależnych ekspertów, nie wyższe niż 1 000 euro na osobę za dzień posiedzenia komisji doradczej

– są dzielone równo pomiędzy zainteresowane państwa.

2. Koszty poniesione przez osobę, której dotyczy spór, nie obciążają zainteresowanych państw.

3. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór:

1) wycofa wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej na podstawie art. 11 ust. 5 albo

2) złożyła wniosek o ustanowienie komisji doradczej w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 1, a komisja doradcza nie przyjęła wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej

– koszty, o których mowa w ust. 1, ponosi osoba, której dotyczy spór, jeżeli organy zainteresowanych państw wyrażą na to zgodę.

Rozdział 3

Procedura eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych

Oddział 1

Korekta jednostronna

Art. 64. 1. W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych, jeżeli dochody krajowego podmiotu powiązanego są przez administrację podatkową innego państwa niż Rzeczpospolita Polska włączone do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego oraz odpowiednio opodatkowane w związku z określeniem przez tę administrację warunków, jakie byłyby uzgodnione między podmiotami niepowiązanymi, na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, Minister Finansów może dokonać korekty dochodów tego podmiotu, o ile przepisy umów międzynarodowych taką korektę przewidują.

2. Korekty, o której mowa w ust. 1, można dokonać, w przypadku gdy:

1) warunki określone przez administrację podatkową tego innego państwa są zgodne z warunkami, jakie uzgodniłyby podmioty niepowiązane;

2) krajowy podmiot powiązany i zagraniczny podmiot powiązany, o których mowa w ust. 1, wyrażą zgodę na włączenie przez administrację podatkową tego innego państwa dochodów krajowego podmiotu powiązanego, o których mowa w ust. 1, do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego i ich odpowiednie opodatkowanie.

3. W przypadku dokonania korekty, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 26 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć zobowiązania podatkowego, które uległo przedawnieniu zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej lub sprawa została już uprzednio rozstrzygnięta w jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania lub został złożony wniosek w ramach jednej z tych procedur.

Art. 65. 1. Do wniosku, o którym mowa w art. 64 ust. 1, przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1–9 i ust. 2–5 stosuje się odpowiednio, przy czym wniosek ten zawiera także oświadczenie krajowego podmiotu powiązanego i zagranicznego podmiotu powiązanego, których wniosek dotyczy, o:

1) wyrażeniu zgody, o której mowa w art. 64 ust. 2 pkt 2;
2) wycofaniu albo zrzeczeniu się środków zaskarżenia przewidzianych w obowiązujących te podmioty przepisach.

2. Minister Finansów może wezwać krajowy podmiot powiązany do uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje.

Oddział 2

Przepisy dotyczące stosowania Konwencji Arbitrażowej

Art. 66. 1. W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych krajowy podmiot powiązany może wystąpić do Ministra Finansów z wnioskiem o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej.

2. Wniosek o wzajemne porozumiewanie się powinien być złożony w terminie 3 lat od dnia pierwszego zawiadomienia krajowego podmiotu powiązanego lub podmiotu z nim powiązanego o działaniach organów podatkowych, które prowadzą lub mogą prowadzić do podwójnego opodatkowania.

Art. 67. 1. Do wniosku o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1–9 i ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

2. Minister Finansów może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o wzajemne porozumiewanie się o dodatkowe informacje.

3. Wniosek o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej uznaje się za złożony w terminie, o którym mowa w art. 66 ust. 2, jeżeli przed upływem tego terminu został złożony wniosek zawierający co najmniej informacje wymagane na podstawie ust. 1.

Art. 68. Informacje przekazywane pomiędzy właściwymi organami w trakcie wzajemnego porozumiewania się, podlegające ochronie na podstawie przepisów umów

międzynarodowych, w tym zawarte porozumienie, nie są przekazywane podmiotom powiązanym.

Art. 69. 1. Do wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 5 Konwencji Arbitrażowej, przepisy art. 26 ust. 1, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Do wprowadzenia w życie porozumienia, o którym mowa w art. 6 ust. 2 Konwencji Arbitrażowej, albo rozstrzygnięcia sprawy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 Konwencji Arbitrażowej, przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.

Art. 70. Wniesienie w sprawie objętej wnioskiem o wzajemne porozumiewanie się środka zaskarżenia przewidzianego na podstawie przepisów obowiązujących w danym państwie nie stoi na przeszkodzie rozwiązaniu sprawy w drodze porozumienia stron na podstawie Konwencji Arbitrażowej. Prawomocny wyrok sądu w sprawie objętej wnioskiem o wzajemne porozumiewanie się wyłącza stosowanie art. 7 ust. 1 Konwencji Arbitrażowej.

Art. 71. 1. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio w przypadku procedury wzajemnego porozumiewania się pomiędzy więcej niż dwoma państwami, wszczętej na podstawie Konwencji Arbitrażowej.

2. Minister Finansów może również dołączyć do procedury, o której mowa w ust. 1, jako obserwator. W takim przypadku rozstrzygnięcie tej procedury nie jest dla Ministra Finansów wiążące.

Rozdział 4

Procedura wzajemnego porozumiewania się prowadzona na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania

Art. 72. 1. Do wniosku o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się prowadzonej na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1–9 i ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

2. Minister Finansów może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.

3. Wnioskodawca przekazuje żądane informacje w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania.

4. W przypadku nieuzupełnienia wniosku w terminie Minister Finansów ponownie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, z pouczeniem o skutkach nieuzupełnienia wniosku określonych w art. 73 pkt 2.

Art. 73. Minister Finansów odrzuca wniosek, o którym mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli:

1) został złożony po upływie terminu określonego w mającej zastosowanie umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania;
2) wnioskodawca nie uzupełnił wniosku w terminie pomimo ponownego wezwania do jego uzupełnienia;
3) kwestia sporna nie istnieje, została uprzednio rozstrzygnięta w jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania lub gdy z innych przyczyn wniosek nie może zostać przyjęty.

Art. 74. 1. Minister Finansów, jeżeli uzna wniosek za uzasadniony, a charakter kwestii spornej nie stoi temu na przeszkodzie, może jednostronnie rozstrzygnąć kwestię sporną.

2. Minister Finansów, jeżeli uznał wniosek za uzasadniony i jednostronnie nie rozstrzygnął kwestii spornej, podejmuje starania w celu rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze porozumienia z właściwymi organami pozostałych państw, których dotyczy kwestia sporna.

Art. 75. 1. Po dokonaniu jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej, o którym mowa w art. 74 ust. 1, lub osiągnięciu porozumienia, o którym mowa w art. 74 ust. 2, Minister Finansów zawiadamia wnioskodawcę o ich wyniku.

2. Minister Finansów przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia albo porozumienia.

Art. 76. 1. Procedura prowadzona na podstawie przepisów niniejszego rozdziału ulega zakończeniu, w szczególności jeżeli wnioskodawca wycofał wniosek albo kwestia sporna przestała istnieć.

2. Minister Finansów zawiadamia wnioskodawcę oraz właściwe organy pozostałych państw, których dotyczyła kwestia sporna, o zakończeniu procedury.

Art. 77. Do procedur eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych przepisy rozdziału 3 oddziału 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 78. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Rozdział 5

Korekty krajowe

Art. 79. 1. Jeżeli w wyniku zastosowania przepisów art. 23o i art. 23p ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11c i art. 11d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych:

1) organ podatkowy określił dochód (stratę) podatnika lub
2) w przypadku ujawnienia przez kontrolę podatkową nieprawidłowości – podatnik po zakończeniu kontroli podatkowej skorzystał z uprawnienia do skorygowania zeznania o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym, lub
3) w przypadku ujawnienia przez kontrolę celno-skarbową nieprawidłowości – podatnik skorzystał z uprawnienia do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji, zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520, 1556 i …), a kontrola celno-skarbowa została zakończona zawiadomieniem, o którym mowa w art. 83 ust. 2 tej ustawy

– na wniosek krajowego podmiotu powiązanego będącego drugą stroną transakcji kontrolowanej właściwy dla tego wnioskodawcy organ podatkowy dokonuje korekty dochodu (straty) tego wnioskodawcy.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1, 3, 4, 5 i 8 oraz ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 80. W przypadku gdy wynik procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania ma wpływ na cenę transferową transakcji kontrolowanej realizowanej pomiędzy krajowym podmiotem powiązanym, wobec którego wprowadzono w życie rozstrzygnięcie wydane w ramach tej procedury, a innym krajowym podmiotem powiązanym, przepisy art. 79 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ III

Postępowanie w sprawie uprzednich porozumień cenowych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 81. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

1) uprzednim porozumieniu cenowym – rozumie się przez to decyzję, w której uznaje się, że cena transferowa transakcji kontrolowanej została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane;

2) właściwym organie zagranicznym – rozumie się przez to władzę podatkową właściwą w sprawach wydawania uprzednich porozumień cenowych dla zagranicznego podmiotu powiązanego.

Art. 82. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Ordynacji podatkowej.

Rozdział 2

Wydawanie uprzednich porozumień cenowych

Art. 83. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek krajowego podmiotu powiązanego wydaje uprzednie porozumienie cenowe dotyczące transakcji kontrolowanej, w dokonaniu której uczestniczy ten krajowy podmiot powiązany.

2. Uprzednie porozumienie cenowe określa w szczególności:

1) transakcję kontrolowaną objętą uprzednim porozumieniem cenowym oraz podmioty powiązane uczestniczące w jej dokonaniu;
2) profil funkcjonalny podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, obejmujący w szczególności pełnione funkcje, ponoszone ryzyka i angażowane aktywa;
3) metodę weryfikacji ceny transferowej;
4) sposób kalkulacji ceny transferowej;
5) założenia krytyczne, na podstawie których przyjęto, że metoda wskazana w pkt 3 w dokładny sposób odzwierciedla cenę transferową;
6) zakres indywidualnych informacji do wskazania w sprawozdaniu o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego.

Art. 84. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego może złożyć również osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która zamierza utworzyć krajowy podmiot powiązany prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego dotyczy przyszłej transakcji kontrolowanej, która ma być zawarta pomiędzy wnioskodawcą a krajowym podmiotem powiązanym, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, uprzednie porozumienie cenowe jest wydawane dla utworzonego krajowego podmiotu powiązanego.

4. W przypadku gdy krajowy podmiot powiązany nie zostanie utworzony do dnia, w którym możliwe byłoby wydanie uprzedniego porozumienia cenowego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej zawiesza postępowanie w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego. Szef Krajowej Administracji Skarbowej podejmuje zawieszone postępowanie niezwłocznie po otrzymaniu informacji o utworzeniu krajowego podmiotu powiązanego albo rezygnacji z jego utworzenia.

Art. 85. Uprzedniego porozumienia cenowego nie wydaje się w zakresie transakcji kontrolowanych:

1) zakończonych przed dniem złożenia wniosku;
2) rozpoczętych przed dniem złożenia wniosku, które w dniu złożenia wniosku są objęte postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym za okres któregokolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych wnioskodawcy poprzedzających rok podatkowy, w którym złożono wniosek.

Art. 86. W przypadku gdy transakcja kontrolowana została zawarta:

1) wyłącznie pomiędzy krajowymi podmiotami powiązanymi,
2) pomiędzy krajowym podmiotem powiązanym a zagranicznym podmiotem powiązanym i krajowy podmiot powiązany nie wystąpił z wnioskiem o porozumienie z właściwym organem zagranicznym

– Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje jednostronne uprzednie porozumienie cenowe.

Art. 87. W przypadku gdy transakcja kontrolowana została zawarta pomiędzy krajowym podmiotem powiązanym a zagranicznym podmiotem powiązanym, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, porozumiewa się z jednym właściwym organem zagranicznym (porozumienie dwustronne) lub więcej niż jednym właściwym organem zagranicznym (porozumienie wielostronne).

Art. 88. 1. W przypadku gdy właściwy organ zagraniczny nie wyraża zgody na zawarcie porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego lub istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo niewyrażenia takiej zgody w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia o jej wyrażenie, Szef Krajowej Administracji Skarbowej zawiadamia o tym wnioskodawcę.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia:

1) wycofać wniosek o zawarcie uprzedniego porozumienia cenowego – za zwrotem połowy wniesionej opłaty;
2) zmienić wniosek o zawarcie porozumienia dwustronnego na wniosek o wydanie jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego – za zwrotem jednej czwartej wniesionej opłaty;
3) zmienić wniosek o zawarcie porozumienia wielostronnego na wniosek o zawarcie porozumienia dwustronnego, jeżeli właściwy organ zagraniczny tylko jednego państwa wyraża zgodę na zawarcie porozumienia – za zwrotem jednej czwartej wniesionej opłaty;
4) zaakceptować zawarcie porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego bez uwzględnienia zagranicznych podmiotów powiązanych, których dotyczą przesłanki wymienione w ust. 1 – bez zmiany wysokości opłaty.

Art. 89. 1. Przed złożeniem wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego podmiot zainteresowany wydaniem uprzedniego porozumienia cenowego może zwrócić się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wyjaśnienie wątpliwości dotyczących zawierania takiego porozumienia w indywidualnej sprawie, w szczególności zakresu niezbędnych informacji oraz przypuszczalnego terminu wydania uprzedniego porozumienia cenowego.

2. W celu wyjaśnienia wątpliwości, o których mowa w ust. 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zorganizować spotkanie wstępne.

Art. 90. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego zawiera:

1) informacje dotyczące wnioskodawcy i pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, w szczególności:
   a) opis podstawowej działalności wnioskodawcy, w tym:
      – wskazanie przedmiotu prowadzonej działalności,
      – wskazanie rynków geograficznych, na których wnioskodawca prowadzi działalność,
      – opis branży i otoczenia rynkowego, w ramach których wnioskodawca prowadzi działalność, ze wskazaniem wpływu warunków ekonomicznych i regulacyjnych oraz wskazaniem kluczowych konkurentów,
      – opis strategii gospodarczej,
   b) wykaz pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, wraz ze wskazaniem siedziby lub miejsca ich zarządu,

numeru identyfikacji podatkowej, a w przypadku jego braku – innego numeru identyfikacyjnego wraz z określeniem jego rodzaju, a także przedmiotu prowadzonej przez nich działalności,

c) opis struktury zarządczej i schemat organizacyjny wnioskodawcy i pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej,

d) opis przyjętych zasad (polityki) rachunkowości w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do transakcji kontrolowanej, stosowanych przez wnioskodawcę i pozostałe podmioty powiązane uczestniczące w dokonaniu transakcji kontrolowanej;

2) informacje dotyczące transakcji kontrolowanej objętej wnioskiem, w tym:

a) wskazanie, czy transakcja kontrolowana stanowi transakcję już rozpoczętą czy przyszłą transakcję, w tym przyszłą transakcję, o której mowa w art. 84 ust. 2,

b) przedmiot i rodzaj transakcji kontrolowanej,

c) analizę funkcjonalną podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, zawierającą opis:

– wykonywanych funkcji, w tym zdolności do ich wykonywania,

– ponoszonych ryzyk, w tym zdolności do ich ponoszenia,

– angażowanych aktywów,

d) umowy, porozumienia wewnątrzgrupowe lub inne dokumenty dotyczące transakcji kontrolowanej,

e) informacje o porozumieniach lub interpretacjach podatkowych dotyczących transakcji kontrolowanej, w tym porozumieniach dotyczących cen transferowych, zawartych z administracjami podatkowymi państw innych niż Rzeczpospolita Polska lub wydanych przez te administracje,

f) wskazanie metody weryfikacji ceny transferowej, wraz ze zwięzłym uzasadnieniem wyboru,

g) analizę porównawczą w rozumieniu art. 23zc ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11q ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, albo analizę zgodności w rozumieniu art. 23zc ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11q ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, a także wskazanie strony lub transakcji podlegającej badaniu w ramach analizy, jeżeli wynika to z metody wskazanej w lit. f, wraz z uzasadnieniem wyboru,

h) opis sposobu kalkulacji ceny transferowej, wraz z założeniami przyjętymi w tej kalkulacji, w tym prognozami finansowymi, na których opiera się kalkulacja ceny transferowej,

i) założenia krytyczne, na podstawie których przyjęto, że metoda wskazana w lit. f w dokładny sposób odzwierciedla cenę transferową;

3) wskazanie okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego;

4) wskazanie, czy wniosek dotyczy wydania jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego czy zawarcia porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego;

5) w zakresie porozumień dwustronnych i porozumień wielostronnych – informację dotyczącą złożenia wniosku do właściwego organu zagranicznego przez zagraniczne podmioty powiązane, obejmującą nazwy tych podmiotów, państwo, w którym został lub zostanie złożony taki wniosek, oraz datę jego złożenia, o ile jest znana.

2. W przypadku gdy wniosek dotyczy transakcji przyszłej, o której mowa w art. 84 ust. 2, informacje dotyczące wnioskodawcy, wskazane w ust. 1, przedstawia się w odniesieniu do krajowego podmiotu powiązanego, który będzie prowadził działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do wniosku dołącza się jego kopię w postaci elektronicznej umożliwiającej edycję, z wyjątkiem kopii elementów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 2 lit. d.

Art. 91. 1. W razie istnienia wątpliwości dotyczących informacji przedstawionych we wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego lub treści dokumentów załączonych do wniosku Szef Krajowej Administracji Skarbowej zwraca się o wyjaśnienie tych wątpliwości, przedstawienie dodatkowych informacji lub przedłożenie dodatkowych dokumentów.

2. W celu wyjaśnienia wątpliwości, o których mowa w ust. 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zorganizować spotkanie uzgodnieniowe.

3. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół. Przebieg spotkania uzgodnieniowego może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych.

Art. 92. Do czasu wydania uprzedniego porozumienia cenowego wnioskodawca może zmienić wniosek w zakresie elementów, o których mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. f–i oraz pkt 3.

Art. 93. 1. W przypadku zaistnienia w toku postępowania:

1) okoliczności wskazujących, że przedstawiona przez wnioskodawcę cena transferowa transakcji kontrolowanej nie została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane lub

2) innych przeszkód, które nie pozwalają na zaakceptowanie propozycji wnioskodawcy przedstawionych we wniosku

– Szef Krajowej Administracji Skarbowej zawiadamia o nich wnioskodawcę.

2. Zawiadomienie zawiera uzasadnienie faktyczne.

3. Wnioskodawca w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia może wycofać wniosek, zmienić wniosek lub złożyć dodatkowe wyjaśnienia i dokumenty.

Art. 94. 1. W przypadku wycofania przez wnioskodawcę wniosku po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 93 ust. 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, wskazując przeszkody jego zawarcia przedstawione w zawiadomieniu oraz główne wnioski wynikające z przeprowadzonego postępowania.

2. Decyzję przekazuje się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla wnioskodawcy.

Art. 95. 1. Uprzednie porozumienie cenowe może dotyczyć okresu od początku roku podatkowego wnioskodawcy, w którym wniosek został złożony.

2. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego nie może być dłuższy niż 5 lat podatkowych.

3. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego upływa z końcem roku podatkowego wnioskodawcy.

4. Na wniosek krajowego podmiotu powiązanego uprzednie porozumienie cenowe może być odnawiane na kolejne okresy, nie dłuższe niż 5 lat podatkowych, jeżeli elementy uprzedniego porozumienia cenowego, określone w art. 83 ust. 2 pkt 1–5, nie uległy istotnej zmianie.

5. Wniosek w sprawie odnowienia uprzedniego porozumienia cenowego składa się nie wcześniej niż 12 miesięcy przed upływem okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego oraz nie później niż 6 miesięcy po upływie okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego.

6. Wniosek w sprawie odnowienia uprzedniego porozumienia cenowego powinien zawierać opis zmian elementów uprzedniego porozumienia cenowego.

7. Odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego następuje w drodze decyzji.

8. Terminem początkowym obowiązywania odnowionego uprzedniego porozumienia cenowego jest dzień następujący po dniu, w którym upłynął termin obowiązywania odnawianego uprzedniego porozumienia cenowego.

9. W przypadku uprzedniego porozumienia cenowego wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 84 ust. 1, okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego określa się w odniesieniu do lat podatkowych utworzonego krajowego podmiotu powiązanego.

Art. 96. Uprzednie porozumienie cenowe niezwłocznie doręcza się:

1) wnioskodawcy;
2) innemu niż wnioskodawca krajowemu podmiotowi powiązanemu, uczestniczącemu w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym;
3) naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla krajowych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym.

Art. 97. 1. Postępowanie w sprawie wydania jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

2. Postępowanie w sprawie porozumienia dwustronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

3. Postępowanie w sprawie porozumienia wielostronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 18 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 98. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego oraz wniosek o odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego podlegają opłacie wpłacanej na rachunek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Wysokość opłaty od wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego wynosi 1 procent wartości transakcji kontrolowanej będącej przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego, przy czym dla:

1) jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego:
   a) dotyczącego wyłącznie krajowych podmiotów powiązanych – wynosi nie mniej niż 5000 zł i nie więcej niż 50 000 zł,
   b) dotyczącego zagranicznego podmiotu powiązanego – wynosi nie mniej niż 20 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł;
2) porozumienia dwustronnego oraz porozumienia wielostronnego – wynosi nie mniej niż 50 000 zł i nie więcej niż 200 000 zł.

3. Wartość transakcji kontrolowanej, o której mowa w ust. 2, określa się dla okresu objętego wnioskiem o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego.

4. Do określenia wartości transakcji kontrolowanej, o której mowa w ust. 2, przepisy art. 23x ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11l ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku odrębnych transakcji kontrolowanych, stanowiących transakcję o charakterze jednorodnym w rozumieniu art. 23w ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dla celów ustalenia wysokości opłaty, o której mowa w ust. 2, wartość tych transakcji kontrolowanych sumuje się. Przy określaniu wartości transakcji o charakterze jednorodnym przepisy art. 23w ust. 3 i 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 3 i 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

6. Wysokość opłaty od wniosku o odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego stanowi odpowiednio połowę wysokości opłaty ustalonej na podstawie ust. 2–5.

Art. 99. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej stwierdzi, że wartość transakcji kontrolowanej, mającej być przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego, została we wniosku podana w zaniżonej wysokości, organ ten ustala wysokość opłaty uzupełniającej, którą oblicza się z uwzględnieniem art. 98 ust. 2–6.

2. Jeżeli w toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej stwierdzi wystąpienie w jednym wniosku transakcji kontrolowanych stanowiących odrębne transakcje o charakterze jednorodnym w rozumieniu art. 23w ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, organ ten ustala wysokość opłaty uzupełniającej, którą oblicza się z uwzględnieniem art. 98 ust. 2–6.

3. Na postanowienie w sprawie opłaty uzupełniającej służy zażalenie.

Art. 100. Opłaty, o których mowa w art. 98 i art. 99, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 101. Koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 3 Ordynacji podatkowej, obciążają wnioskodawcę.

Art. 102. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych zbiorcze informacje dotyczące rozstrzygnięć w zakresie uprzednich porozumień cenowych, obejmujące liczbę wydanych porozumień w

podziale na ich rodzaje, rodzaje transakcji kontrolowanych, wybrane metody weryfikacji cen transferowych oraz wybrane wskaźniki finansowe i ich przedział wartości.

2. Podanie do publicznej wiadomości zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 1, następuje w sposób umożliwiający zachowanie anonimowości podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym.

Rozdział 3

Weryfikacja stosowania uprzednich porozumień cenowych

Art. 103. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza czynności sprawdzające, których celem jest weryfikacja stosowania uprzedniego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do czynności sprawdzających, o których mowa w ust. 1, przepisy działu V Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 104. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza kontrolę podatkową, której celem jest weryfikacja stosowania uprzedniego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane, w przypadku:

1) uprzednich porozumień cenowych wydanych na wniosek, o którym mowa w art. 84 ust. 1;
2) uprzednich porozumień cenowych, w przypadku których zachodzi uzasadnione podejrzenie niestosowania się do nich przez podmioty powiązane.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do kontroli podatkowej, o której mowa w ust. 1, przepisy działu VI Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 105. 1. W przypadku niestosowania uprzedniego porozumienia cenowego w okresie jego obowiązywania Szef Krajowej Administracji Skarbowej stwierdza z urzędu wygaśnięcie tego porozumienia.

2. Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia uprzedniego porozumienia cenowego wszczyna się w drodze postanowienia.

3. Decyzja stwierdzająca wygaśnięcie, o której mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne od początku okresu objętego uprzednim porozumieniem cenowym, którego wygaśnięcie stwierdza.

Art. 106. 1. W przypadku zmiany stosunków gospodarczych powodującej istotną zmianę w zakresie elementów uprzedniego porozumienia cenowego uprzednie porozumienie cenowe może być zmienione lub uchylone przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przed

upływem ustalonego okresu jego obowiązywania. Zmiana i uchylenie uprzedniego porozumienia cenowego następuje na wniosek strony albo z urzędu.

2. Postępowanie wszczęte na wniosek strony w sprawie:

1) zmiany uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia jego wszczęcia;
2) uchylenia uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu miesiąca od dnia jego wszczęcia.

3. W decyzji zmieniającej oraz w decyzji uchylającej uprzednie porozumienie cenowe Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje datę, od której uprzednie porozumienie cenowe obowiązuje w zmienionym brzmieniu, albo datę, od której uprzednie porozumienie cenowe zostaje uchylone, uwzględniając moment wystąpienia zmiany stosunków gospodarczych, o której mowa w ust. 1.

Art. 107. 1. Podatnicy, którym Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydał uprzednie porozumienie cenowe, składają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej sprawozdanie o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego za każdy rok podatkowy objęty uprzednim porozumieniem cenowym, w terminie właściwym dla złożenia rocznego zeznania podatkowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób prawnych, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzedniego porozumienia cenowego, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych, okres stosowania metody oraz sposób prezentacji indywidualnych informacji, których zakres jest określany w uprzednim porozumieniu cenowym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzedniego porozumienia cenowego, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych, okres stosowania metody oraz sposób prezentacji indywidualnych informacji, których zakres jest określany w uprzednim porozumieniu cenowym.

DZIAŁ IV

Zmiany w przepisach, przepisy przejściowe i przepis końcowy

Rozdział 1

Zmiany w przepisach

Art. 108. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.[9)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23m w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) uprzednim porozumieniu cenowym – oznacza to uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 1 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ….).”;

2) w art. 23o ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W okresie obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego organ podatkowy nie określa zobowiązania podatkowego (wysokości straty) w zakresie, w jakim wykazany przez podatnika dochód (strata) został ustalony zgodnie z tym porozumieniem.”;

3) w art. 23p ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Określając wysokość dochodu (straty), organ podatkowy stosuje metodę przyjętą przez podmiot powiązany, chyba że zastosowanie metody innej niż przyjęta przez podmiot powiązany jest bardziej odpowiednie w danych okolicznościach.”;

4) w art. 23s w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oprocentowanie pożyczki w ujęciu rocznym na dzień zawarcia umowy jest ustalane w oparciu o rodzaj bazowej stopy procentowej i marżę, określone w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych aktualnym na dzień zawarcia tej umowy;”;

5) uchyla się art. 23t;

6) w art. 23v w ust. 1 w pkt 2 na końcu skreśla się przecinek i uchyla się pkt 3;

7) w art. 23z pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) objętych uprzednim porozumieniem cenowym w okresie, którego dotyczy to porozumienie;”;

[9)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1798, 1834 i 1835.

8) w art. 23za ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, wyrażone w walucie obcej, przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień realizacji operacji gospodarczej lub zawarcia umowy.”;

9) w art. 45 uchyla się ust. 5a i 5b.

Art. 109. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.[10)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11a w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) uprzednim porozumieniu cenowym – oznacza to uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 1 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. …).”;

2) w art. 11c ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W okresie obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego organ podatkowy nie określa zobowiązania podatkowego (wysokości straty) w zakresie, w jakim wykazany przez podatnika dochód (strata) został ustalony zgodnie z tym porozumieniem.”;

3) w art. 11d ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Określając wysokość dochodu (straty), organ podatkowy stosuje metodę przyjętą przez podmiot powiązany, chyba że zastosowanie metody innej niż przyjęta przez podmiot powiązany jest bardziej odpowiednie w danych okolicznościach.”;

4) w art. 11g w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oprocentowanie pożyczki w ujęciu rocznym na dzień zawarcia umowy jest ustalane w oparciu o rodzaj bazowej stopy procentowej i marżę, określone w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych aktualnym na dzień zawarcia tej umowy;”;

5) uchyla się art. 11h;

6) w art. 11j w ust. 1 w pkt 2 na końcu skreśla się przecinek i uchyla się pkt 3;

[10)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655 i 1798.

7) w art. 11n pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) objętych uprzednim porozumieniem cenowym w okresie, którego dotyczy to porozumienie;”;

8) w art. 11o ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, wyrażone w walucie obcej, przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień realizacji operacji gospodarczej lub zawarcia umowy.”;

9) w art. 12 ust. 6b otrzymuje brzmienie:

„6b. W przypadku transakcji kontrolowanej w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 6 wartość otrzymanych rzeczy lub praw, a także wartość innych świadczeń w naturze, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się na podstawie przepisów art. 11c i art. 11d.”;

10) w art. 15e:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Kwota kosztów, o których mowa w ust. 1, nieodliczona w danym roku podatkowym podlega odliczeniu w kolejnych 5 latach podatkowych, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1-8 i 10-15 oraz w ramach obowiązujących w danym roku limitów wynikających z tych przepisów.”,

b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do kosztów usług, opłat i należności, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim:

1) uprzednie porozumienie cenowe, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 7, obejmuje prawidłowość kalkulacji wynagrodzenia za te usługi, opłaty i należności w okresie, którego to porozumienie dotyczy, lub

2) porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 2 Ordynacji podatkowej, obejmuje prawidłowość kalkulacji wynagrodzenia za te usługi, opłaty i należności w okresie, którego to porozumienie dotyczy.”,

c) uchyla się ust. 16;

11) w art. 25:

a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Podatnicy, którzy podpisali porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb Ordynacji podatkowej, mogą wpłacać zaliczki miesięczne w danym roku podatkowym w uproszczonej formie w wysokości prognozowanego na dany rok

zobowiązania podatkowego, przypadającej proporcjonalnie na każdy miesiąc danego roku podatkowego.”,

b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy, którzy wybrali formę wpłacania zaliczek na zasadach określonych w ust. 6–6b, są obowiązani:”,

c) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. O wyborze formy wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6–6b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”;

12) w art. 27 uchyla się ust. 3 i 4.

Art. 110. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 283 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wykonywanie niezależnego audytu funkcji podatkowej, o którym mowa w art. 20zo § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.[11)]).”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zawodowe wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 i 5, jest zastrzeżone wyłącznie dla podmiotów uprawnionych w rozumieniu ustawy.”;

2) w art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, są:

1) osoby fizyczne wpisane na listę doradców podatkowych;

2) biegli rewidenci.”;

3) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, są również podmioty wymienione w ust. 1 pkt 2 i 3, przy czym wykonywanie tych czynności następuje wyłącznie przez doradców podatkowych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach.”;

4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

[11)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751 i 1818.

„1. Z chwilą wpisu do rejestru spółka, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, nabywa prawo do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 i 5, oraz posługiwania się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego”.”;

5) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Doradca podatkowy jest obowiązany przechowywać przez okres 5 lat kopie sporządzanych na piśmie opinii, raportów z niezależnego audytu funkcji podatkowej, wystąpień w imieniu podatników, płatników, inkasentów oraz osób, o których mowa w art. 2 ust. 1a, w sprawach obowiązków podatkowych, a także udzielonych im porad.”;

6) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. 1. Kto, nie będąc uprawnionym, posługuje się tytułem doradcy podatkowego lub zawodowo wykonuje czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 lub 5,

podlega grzywnie do 50 000 zł.

2. Tej samej karze podlega członek zarządu osoby prawnej, która nie będąc uprawnioną, posługuje się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego” lub zawodowo wykonuje czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 lub 5.”.

Art. 111. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.[12)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 uchyla się pkt 11 i 12;

2) w art. 13 w § 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organ właściwy w sprawach uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w dziale III ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...);”,

b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) organ właściwy w sprawach dotyczących realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB.”;

3) w art. 14b:

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751 i 1818.

a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego albo w porozumieniu podatkowym, o którym mowa w art. 20zb.”,

b) po § 5e dodaje się § 5f w brzmieniu:

„§ 5f. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydaje interpretację indywidualną po zasięgnięciu opinii Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli umowę o współdziałanie, o której mowa w art. 20s, zawarł wnioskodawca, a w przypadku wniosku wspólnego – jeden z wnioskodawców.”;

4) uchyla się dział IIA;

5) po dziale IIA dodaje się dział IIB w brzmieniu:

„DZIAŁ IIB

Współdziałanie

Rozdział 1

Umowa o współdziałanie

Art. 20s. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zawrzeć z podatnikiem, na jego wniosek, umowę o współdziałanie w zakresie podatków pozostających we właściwości Krajowej Administracji Skarbowej, zwaną dalej „umową o współdziałanie”.

§ 2. Umowa o współdziałanie służy zapewnieniu przestrzegania przez podatnika przepisów prawa podatkowego w warunkach przejrzystości podejmowanych działań oraz wzajemnego zaufania i zrozumienia między organem podatkowym a podatnikiem, przy uwzględnieniu charakteru prowadzonej przez podatnika działalności.

§ 3. Wniosek, o którym mowa w § 1, może złożyć podatnik, u którego wartość przychodu wykazana w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w poprzednim roku podatkowym przekroczyła równowartość 50 000 000 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia wniosku.

§ 4. Umowa o współdziałanie może być zawarta z podatnikiem, który otrzymał pozytywną opinię z audytu wstępnego.

§ 5. W przypadku odmowy zawarcia umowy o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje przyczyny takiej odmowy wraz z uzasadnieniem.

Art. 20t. § 1. Umowa o współdziałanie jest zawierana w formie pisemnej na czas nieokreślony.

§ 2. Umowa o współdziałanie zawiera ustalenia stron niezbędne dla prawidłowej realizacji warunków umowy, w tym szczegółowe określenie praw i obowiązków stron wynikających z zawartej umowy oraz sposób informowania się o osobach upoważnionych do kontaktu między stronami tej umowy.

Art. 20u. Podatnik, który zawarł umowę o współdziałanie, jest obowiązany do:

1) dobrowolnego i prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego;
2) posiadania skutecznego i adekwatnego zbioru zidentyfikowanych i opisanych procesów oraz procedur dotyczących zarządzania wykonywaniem obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego i zapewniających ich prawidłowe wykonanie (ramy wewnętrznego nadzoru podatkowego);
3) zgłaszania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, bez wezwania, istotnych zagadnień podatkowych, które rozsądnie oceniając, mogą stać się źródłem sporu między podatnikiem a organem podatkowym, zgodnie z określonymi w umowie o współdziałanie progami istotności;
4) niezwłocznego przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, bez wezwania, istotnych informacji mogących mieć wpływ na uzyskanie korzyści podatkowej przez podatnika, zgodnie z określonymi w umowie o współdziałanie progami istotności.

Art. 20v. W zakresie objętym umową o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej:

1) dostosowuje formę i częstotliwość działań weryfikujących poprawność wykonywania przez podatnika obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego do aktualnego poziomu skuteczności i adekwatności ram wewnętrznego nadzoru podatkowego i dotychczasowej współpracy z organami podatkowymi;
2) przeprowadza kontrolę celno-skarbową podatnika;
3) wyraża zgodę na podjęcie wobec podatnika czynności sprawdzających na podstawie art. 274c przez inne organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz wystąpienie do

podatnika w trybie art. 79 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 20w. Następca prawny podatnika nie wstępuje w prawa i obowiązki wynikające z umowy o współdziałanie.

Art. 20x. § 1. Podatnik może w każdym czasie wypowiedzieć umowę o współdziałanie.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć umowę o współdziałanie w przypadku:

1) naruszenia przez podatnika postanowień tej umowy lub
2) poważnego lub powtarzającego się naruszania przez podatnika przepisów prawa podatkowego

– wskazując przyczyny jej wypowiedzenia wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Rozwiązanie umowy o współdziałanie następuje z dniem złożenia, w formie pisemnej, drugiej stronie wypowiedzenia tej umowy, chyba że z treści tego wypowiedzenia wynika późniejszy termin.

§ 4. W przypadku rozwiązania umowy o współdziałanie dane podatnika są niezwłocznie usuwane z ewidencji, o której mowa w art. 20za.

Art. 20y. W okresie 2 lat od dnia rozwiązania umowy o współdziałanie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie art. 20x § 2 podatnik ten nie może złożyć wniosku o zawarcie kolejnej umowy o współdziałanie.

Art. 20z. Z dniem rozwiązania umowy o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć porozumienie podatkowe, o którym mowa w rozdziale 2.

Art. 20za. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi ewidencję podatników, z którymi zawarł umowę o współdziałanie.

§ 2. Ewidencja, o której mowa w § 1, zawiera:

1) nazwę i numer identyfikacji podatkowej podatnika, z którym została zawarta umowa o współdziałanie;
2) datę rozpoczęcia obowiązywania umowy o współdziałanie.

§ 3. Ewidencja, o której mowa w § 1, jest jawna i udostępnia się ją w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Rozdział 2

Porozumienia podatkowe

Art. 20zb. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zawrzeć z podatnikiem będącym stroną umowy o współdziałanie, w formie pisemnej, porozumienie podatkowe w zakresie objętym tą umową w sprawie:

1) interpretacji przepisów prawa podatkowego;
2) ustalania cen transferowych;
3) braku zasadności zastosowania art. 119a § 1;
4) wysokości prognozowanego na następny rok podatkowy zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych;
5) innej, niezbędnej dla zapewnienia prawidłowej realizacji umowy o współdziałanie.

Art. 20zc. § 1. Porozumienie podatkowe nie może zostać zawarte w zakresie czynności i zdarzeń objętych toczącym się postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.

§ 2. W przypadku odmowy zawarcia porozumienia podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje przyczyny odmowy wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Do porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 1, przepisy art. 14c § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Do porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 2, przepisy art. 83, art. 85–88, art. 90 ust. 1 i 3, art. 92, art. 95 ust. 1–6 i 8, art. 96, art. 98–100, art. 105 ust. 1 i 3, art. 106 ust. 1 i 3 oraz art. 107 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych stosuje się odpowiednio, przy czym:

1) opłaty, o których mowa w art. 98 i art. 99 tej ustawy, pobiera się po zawarciu porozumienia w wysokości 50% kwot, o których mowa w art. 98 i art. 99 tej ustawy;
2) obowiązek przedstawienia dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 90 ust. 1 oraz art. 107 tej ustawy, nie dotyczy dokumentów lub informacji przekazanych uprzednio Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach umowy o współdziałanie lub audytu podatkowego.

§ 5. Do porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, przepisy art. 119x § 1, art. 119y § 1, art. 119za pkt 1 i 2 oraz art. 119zc stosuje się odpowiednio, przy czym:

1) obowiązek przedstawienia dokumentów i informacji, o których mowa w art. 119x § 1, nie dotyczy dokumentów przekazanych uprzednio Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach umowy o współdziałanie lub audytu podatkowego;
2) opłatę, o której mowa w art. 119zc, pobiera się po zawarciu porozumienia w wysokości 50% kwoty, o której mowa w art. 119zc § 1.

Art. 20zd. Przed zawarciem porozumienia podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zasięgnąć opinii:

1) Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika będącego stroną umowy o współdziałanie – w przypadku porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 1;
2) Rady do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania – w przypadku porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, przy czym przepis art. 119h § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 20ze. § 1. Podatnik może w każdym czasie wypowiedzieć porozumienie podatkowe.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć porozumienie podatkowe, jeżeli:

1) wyjdą na jaw istotne dla sprawy, w jakiej zawarto porozumienie, nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody, istniejące w dniu zawarcia tego porozumienia, nieznane Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, lub
2) stwierdzi, że porozumienie jest nieprawidłowe w świetle w szczególności orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, uchwał Naczelnego Sądu Administracyjnego lub interpretacji ogólnych, lub
3) zostanie rozwiązana umowa o współdziałanie.

§ 3. Z zastrzeżeniem art. 20z, rozwiązanie porozumienia podatkowego następuje z dniem złożenia, w formie pisemnej, drugiej stronie wypowiedzenia tego porozumienia wraz z uzasadnieniem. Podatnik w wypowiedzeniu porozumienia może wskazać inny niż wynikający ze zdania pierwszego termin rozwiązania porozumienia, poprzedzający dzień złożenia tego wypowiedzenia.

§ 4. Rozwiązanie porozumienia podatkowego na podstawie § 2 pkt 1 wywołuje skutki prawne od dnia jego zawarcia.

§ 5. Zastosowanie się do porozumienia rozwiązanego na podstawie § 1 oraz § 2 pkt 2 i 3 nie może szkodzić podatnikowi. Przepisy art. 14k oraz art.14m § 1–3 stosuje się odpowiednio.

Art. 20zf. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do porozumień podatkowych przepisy działu IV rozdziału 11 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Audyt podatkowy

Art. 20zg. Audyt podatkowy przeprowadza Szef Krajowej Administracji Skarbowej wobec podatnika przed zawarciem umowy o współdziałanie (audyt wstępny) oraz w trakcie obowiązywania umowy o współdziałanie (audyt monitorujący) w celu sprawdzenia:

1) prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych;
2) skuteczności i adekwatności ram wewnętrznego nadzoru podatkowego.

Art. 20zh. § 1. Podatnik jest obowiązany do przekazywania na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej dokumentów i informacji niezbędnych do przeprowadzenia audytu podatkowego.

§ 2. Dokumenty i informacje uznane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej za zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa są niszczone w terminie 2 miesięcy od dnia:

1) rozwiązania umowy o współdziałanie;
2) zakończenia audytu wstępnego, jeżeli audyt wstępny został zakończony opinią – w przypadku niezawarcia umowy o współdziałanie;
3) zakończenia weryfikacji zastosowania się przez podatnika do wydanych zaleceń, o których mowa w art. 20zi § 1 pkt 2 – w przypadku niezawarcia umowy o współdziałanie.

Art. 20zi. § 1. Z przeprowadzonego audytu podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza:

1) opinię pozytywną albo
2) zalecenia wskazujące, jakie czynności podatnik powinien podjąć w celu usunięcia stwierdzonych w ramach tego audytu nieprawidłowości, wraz z uzasadnieniem, albo
3) opinię negatywną.

§ 2. Audyt monitorujący jest wykonywany w sposób ciągły.

§ 3. Opinia oraz zalecenia są przekazywane niezwłocznie podatnikowi.

§ 4. Termin realizacji czynności podejmowanych w związku z przekazanymi zaleceniami podatnik uzgadnia z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 5. W przypadku zastosowania się przez podatnika do zaleceń audytu wstępnego audyt ten może być wznowiony na okres niezbędny do weryfikacji zastosowania się podatnika do tych zaleceń.

Art. 20zj. § 1. O przeprowadzeniu audytu wstępnego i jego zakresie decyduje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, biorąc pod uwagę ocenę ryzyka podatkowego zidentyfikowanego u podatnika wnioskującego o zawarcie umowy o współdziałanie.

§ 2. Podatnik jest informowany o zakresie audytu wstępnego.

§ 3. Harmonogram działań podejmowanych w ramach audytu wstępnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej uzgadnia z podatnikiem.

§ 4. Audyt wstępny w zakresie poprawności wypełniania obowiązków podatkowych obejmuje 2 lata podatkowe poprzedzające rok, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem o podpisanie umowy o współdziałanie, oraz okres od początku roku podatkowego, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem, do dnia zakończenia tego audytu.

§ 5. Audyt wstępny w zakresie poprawności wypełniania obowiązków podatkowych przez następcę prawnego podatnika, który zawarł umowę o współdziałanie, może objąć krótszy okres niż określony w § 4.

Art. 20zk. Audyt podatkowy w zakresie prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych obejmuje analizę ryzyka i badanie dokumentacji dotyczącej zidentyfikowanych u podatnika obszarów ryzyka podatkowego.

Art. 20zl. Audyt podatkowy w zakresie ram wewnętrznego nadzoru podatkowego obejmuje ocenę możliwości prawidłowego wykonywania obowiązków podatkowych poprzez weryfikację poziomu wdrożenia i funkcjonowania:

1) systemu zarządzania ryzykiem,
2) kontroli wewnętrznej,
3) audytu wewnętrznego,
4) nadzoru nad zgodnością działalności z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i dobrowolnie przyjętymi standardami,
5) mechanizmów nadzoru zewnętrznego, w tym niezależnego audytu funkcji podatkowej

– w odniesieniu do spraw podatkowych.

Art. 20zm. § 1. W przypadku złożenia prawnie skutecznej deklaracji lub korekty deklaracji:

1) w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń audytu wstępnego i w celu usunięcia stwierdzonych w nim nieprawidłowości w zakresie realizacji obowiązków podatkowych i wpłacenia związanej z tą korektą zaległości podatkowej w terminie 7 dni od daty złożenia tej deklaracji albo korekty deklaracji – przepis art. 56a § 1 stosuje się odpowiednio;
2) za okres rozliczeniowy objęty audytem monitorującym oraz pod warunkiem wpłacenia zaległości podatkowych w terminie 7 dni od dnia złożenia tej deklaracji albo korekty deklaracji – nie nalicza się odsetek za zwłokę.

§ 2. Przepis § 1 pkt 1 stosuje się do deklaracji oraz korekt deklaracji złożonych za okresy nieobjęte audytem wstępnym, jeżeli złożone zostały w celu usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku tego audytu.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.

Art. 20zn. § 1. Czynności w zakresie audytu podatkowego wykonują pracownicy zatrudnieni w wyodrębnionej w tym celu komórce organizacyjnej urzędu obsługującego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, działający z jego upoważnienia.

§ 2. Czynności w zakresie audytu podatkowego mogą być wykonywane z upoważnienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przez pracowników i funkcjonariuszy jednostek Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 3. Pracownicy i funkcjonariusze wykonujący czynności w zakresie audytu podatkowego nie mogą uczestniczyć w przeprowadzaniu kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz w postępowaniu podatkowym wobec podatnika objętego tym audytem przez okres 3 lat od dnia jego zakończenia.

Art. 20zo. § 1. Niezależny audyt funkcji podatkowej jest przeprowadzany na zlecenie podatnika przez niezależnego audytora podatkowego.

§ 2. Niezależnym audytorem podatkowym może być spółka doradztwa podatkowego, firma audytorska, doradca podatkowy lub biegły rewident, z wyjątkiem podmiotu:

1) wykonującego na rzecz podatnika czynności rewizji finansowej, usługi doradztwa podatkowego lub prawnego,
2) będącego krajowym podmiotem powiązanym lub zagranicznym podmiotem powiązanym w rozumieniu ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu

sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych wobec:

a) podatnika,

b) podmiotu wykonującego usługi doradztwa podatkowego lub czynności rewizji finansowej na rzecz tego podatnika,

3) wykonującego usługi, o których mowa w pkt 2 lit. b, na rzecz podmiotu, który świadczy na rzecz podatnika takie usługi

– w okresie objętym tym audytem podatkowym oraz w trakcie jego przeprowadzania.

Art. 20zp. § 1. Niezależny audyt funkcji podatkowej obejmuje sprawdzenie prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz skuteczności i adekwatności wdrożonych ram wewnętrznego nadzoru podatkowego.

§ 2. Z przeprowadzenia niezależnego audytu funkcji podatkowej sporządza się raport zawierający wynik niezależnego audytu funkcji podatkowej. Raport podpisuje niezależny audytor podatkowy przeprowadzający ten audyt.

§ 3. Raport z niezależnego audytu funkcji podatkowej jest przekazywany niezwłocznie podatnikowi wraz z dokumentacją audytu zawierającą testy i procedury przeprowadzone w jego trakcie.

Art. 20zq. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale przepisy działu IV rozdziału 11 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przepisy wspólne

Art. 20zr. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale przepisy art. 168, art. 172, art. 173 i art. 175–177 oraz działu IV rozdziału 1 z wyłączeniem art. 127, rozdziałów 5 i 10 stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 58a dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Na ocenę, że podatnik działał w dobrej wierze, może wskazywać również wywiązywanie się z obowiązków wynikających z umowy o współdziałanie, jeżeli zdarzenie lub czynność skutkujące zastosowaniem przepisów, o których mowa w § 1 pkt 1–3, wystąpiły w okresie trwania tej umowy.”;

7) art. 70d otrzymuje brzmienie:

„Art. 70d. Upływ terminu przedawnienia pozostaje bez wpływu na wprowadzenie w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w:

1) dziale II rozdziale 2 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych lub
2) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowie międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, jeżeli umowa ta przewiduje możliwość wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia bez względu na upływ terminu przedawnienia.”;

8) w art. 79 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wniosek o stwierdzenie nadpłaty można złożyć po upływie terminu przedawnienia, jeżeli istnienie nadpłaty wynika z wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w:

1) dziale II rozdziale 2 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych lub
2) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowie międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, jeżeli umowa ta przewiduje możliwość wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia po upływie terminu przedawnienia

– przy czym przepis § 3 stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 86a § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Obowiązek przekazania informacji o schemacie podatkowym nie powstaje, gdy schemat podatkowy, inny niż schemat podatkowy transgraniczny, dotyczy wyłącznie:

1) korzystającego, dla którego nie jest spełnione kryterium kwalifikowanego korzystającego, lub
2) korzystającego, który jest stroną umowy o współdziałanie, jeżeli w ramach audytu wstępnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej potwierdził wykonywanie przez niego obowiązków, o których mowa w niniejszym rozdziale.”;

10) w art. 86e § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Z obowiązku przekazania informacji o schemacie podatkowym nie zwalnia trwające postępowanie w przedmiocie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, lub wydanie takiego porozumienia.”;

11) w art. 119b w § 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) do podmiotu, który zawarł porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, w zakresie objętym tym porozumieniem.”;

12) w art. 119x dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół. Przebieg spotkania uzgodnieniowego może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych.”;

13) w art. 119zf skreśla się wyrazy „art. 20g § 3,”;

14) art. 119zfn otrzymuje brzmienie:

„Art. 119zfn. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 14b § 4, art. 14i § 2, art. 14r § 2 i 3, art. 119gc, art. 119h § 3, art. 119i, art. 119m § 1, art. 119s § 2, art. 119u i art. 119x § 5 oraz działu IV, z wyłączeniem art. 133, a także przepisy art. 45, art. 46, art. 49 i art. 51 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

15) w art. 201 w § 1b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli wszczęta została procedura wzajemnego porozumiewania się, w tym procedura arbitrażowa prowadzona na podstawie ratyfikowanej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub przyjęto wniosek w ramach procedury prowadzonej na podstawie przepisów działu II rozdziału 2 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.”;

16) w art. 240 w § 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) rozstrzygnięcie zapadłe w toku procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych ma wpływ na treść wydanej decyzji;”;

17) w art. 245 w § 1 w pkt 3 w lit. b po wyrazach „art. 118” dodaje się wyrazy „ , z zastrzeżeniem art. 70d”;

18) w art. 281:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organy podatkowe pierwszej instancji przeprowadzają kontrolę podatkową u podatników, płatników, inkasentów oraz następców prawnych, zwanych dalej „kontrolowanymi”.”,

b) uchyla się § 3;

19) w art. 293 w § 2:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) informacjach uzyskanych w toku procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz w toku postępowania w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych;”,

b) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) informacjach przekazanych przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB.”;

20) w art. 294 w § 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) członkowie komisji doradczej i komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów oraz osoby, których dotyczy spór, ich przedstawiciele i pełnomocnicy, o których mowa w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.”;

21) art. 295a otrzymuje brzmienie:

„Art. 295a. § 1. W toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, dostęp do informacji przekazanych przez przedsiębiorców w tym postępowaniu przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 2. Za zgodą podatnika dostęp do informacji i dokumentów przekazanych w toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących

podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, przysługuje pracownikom upoważnionym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań w zakresie współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, oraz ich przełożonym.”;

22) po art. 295c dodaje się art. 295d w brzmieniu:

„Art. 295d. § 1. Dostęp do informacji przekazanych przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1010 i 1649), przysługuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz pracownikom i funkcjonariuszom Krajowej Administracji Skarbowej upoważnionym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do realizacji zadań związanych z przeprowadzaniem audytu podatkowego i ich przełożonym oraz organom podatkowym, które wydają opinie przed zawarciem porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli przedsiębiorca nie wykazał, że przekazane przez niego Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacje i ich zakres stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. W tym przypadku organ podatkowy wydaje postanowienie o odmowie uznania tych informacji, w podanym przez przedsiębiorcę zakresie za stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa.”;

23) w art. 296 w § 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uzyskane w postępowaniu w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych,”,

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przekazane przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa”;

24) art. 297b otrzymuje brzmienie:

„Art. 297b. Akta sprawy dotyczącej wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, oraz informacje wynikające z tych akt są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1, 2a–5 i 7 na zasadach określonych w tym przepisie.”;

25) po art. 297e dodaje się art. 297f w brzmieniu:

„Art. 297f. Informacje przekazane przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa uznaną przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1, 2a, 3 i 7–9 na zasadach określonych w tym przepisie.”.

Art. 112. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43, 1495 i 1649) uchyla się art. 21a.

Art. 113. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.[13)]) w art. 125 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku toczącej się procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. …..);”.

Art. 114. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.[14)]) w art. 32 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku transakcji zawieranych pomiędzy podmiotami powiązanymi, w odniesieniu do których właściwy organ podatkowy wydał uprzednie porozumienie cenowe, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. …).”.

Art. 115. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520 i 1556) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) współdziałanie, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;

---

13) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11 i 934.

14) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433 oraz z 2019 r. poz. 675, 1018, 1495, 1520, 1751 i 1818.

2) w art. 14 w ust. 1 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) współdziałanie, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;

3) w art. 25 w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;

4) w art. 28 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wykonywanie kontroli podatkowej oraz czynności sprawdzających, z wyjątkiem przeprowadzania kontroli podatkowej wobec podatnika, który zawarł umowę o współdziałanie, o której mowa w art. 20s Ordynacji podatkowej, w zakresie podatków objętych tą umową;”,

b) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;

5) w art. 33 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywanie kontroli celno-skarbowej z wyłączeniem kontroli, o której mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej oraz art. 54 ust. 2 pkt 9;”,

b) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;

6) w art. 45 w ust. 1 wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10 i 13–15” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10, 13–15 i 20a”;

7) w art. 83 w ust. 1d w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ponowne skorygowanie deklaracji ma na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania tego samego dochodu lub majątku podatnika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub terytorium innego państwa.”.

Art. 116. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2019 r. poz. 648, 694 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 76:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) decyzji w sprawie cen transferowych – rozumie się przez to:

a) uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 1 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. …) oraz decyzję, o której mowa w art. 95 ust. 7, art. 105 ust. 1 lub art. 106 ust. 1 tej ustawy,

b) porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 2 ustawy – Ordynacja podatkowa, a także jego odnowienie, zmianę i rozwiązanie;”,

b) w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 1 i 3 ustawy – Ordynacja podatkowa, a także jego rozwiązanie na podstawie art. 20ze § 1 i 2 tej ustawy;”;

2) w art. 81:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 20b ustawy – Ordynacja podatkowa” zastępuje się wyrazami „art. 87 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 20b ustawy – Ordynacja podatkowa” zastępuje się wyrazami „art. 87 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych”.

Art. 117. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1421 i 1571) w art. 95d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz podstawowy Agencji odzwierciedla wartość wyposażenia Agencji związanego z jej utworzeniem, na które składa się wartość środków pieniężnych oraz równowartość netto środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz innych składników majątku przekazanych Agencji w związku z jej utworzeniem. Wartości te ustala się na dzień otrzymania przez Agencję wyposażenia.”.

Art. 118. W ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. poz. 2392) w art. 2 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2019 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 marca 2020 r.”.

Art. 119. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1571) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dotacje, o których mowa w ust. 1, udzielane są w formie dotacji:

1) podmiotowej – na pokrycie bieżących kosztów organizacji i działalności Agencji;
2) celowej – na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji.”.

Art. 120. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1751) w art. 1 w pkt 8, w art. 42i wyrazy „Szefa Krajowej Informacji Skarbowej” zastępuje się wyrazami „Szefa Krajowej Administracji Skarbowej”.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 121. Przepisy działu II rozdziału 2 stosuje się do kwestii spornych, o których mowa w art. 3 pkt 2, dotyczących dochodu lub majątku uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2017 r.

Art. 122. 1. Do wniosków o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się lub procedury arbitrażowej prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub na podstawie Konwencji Arbitrażowej, o której mowa w art. 3 pkt 1, złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie art. 23t ust. 4 ustawy zmienianej w art. 108, w brzmieniu dotychczasowym, oraz art. 11h ust. 4 ustawy zmienianej w art. 109, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończonych przed tym dniem stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 123. 1. Do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie art. 20a § 1 lub 2 lub art. 20i § 5 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończonych przed tym dniem stosuje się przepisy ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o informacje, o których mowa w art. 90.

Art. 124. Dla wniosków w sprawach wydania uprzednich porozumień cenowych w rozumieniu art. 81 pkt 1 oraz wniosków, o których mowa w art. 20a § 1 lub 2 lub art. 20i § 5 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, złożonych do dnia 31 grudnia 2019 r., przepis art. 15e ust. 15 ustawy zmienianej w art. 109, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do roku podatkowego poprzedzającego rok złożenia wniosku.

Art. 125. W okresie obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia wydanej na podstawie przepisów działu IIA ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, sprawozdanie o realizacji uznanej metody ustalania ceny transferowej, o którym mowa w art. 45 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 108, w brzmieniu dotychczasowym, i art. 27 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 109, w brzmieniu dotychczasowym, jest sporządzane i składane na zasadach określonych ustawą, z tym że zakres informacji wykazywanych w takim sprawozdaniu obejmuje wyłącznie dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych oraz okres stosowania metody.

Art. 126. Weryfikacja stosowania się przez podmioty powiązane do decyzji w sprawie porozumienia wydanej na podstawie przepisów działu IIA ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, jest prowadzona na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 127. 1. W okresie trzech lat od dnia wejścia w życie art. 111 pkt 5 Szef Krajowej Administracji Skarbowej może ograniczyć do 20 liczbę podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie na podstawie art. 20s ustawy zmienianej w art. 111, jeżeli okaże się to niezbędne do zapewnienia sprawnego i terminowego wykonywania zadań Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przy dokonywaniu wyboru podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie na podstawie art. 20s ustawy zmienianej w art. 111, Szef Krajowej Administracji Skarbowej uwzględnia gospodarcze i społeczne znaczenie tych podmiotów oraz zróżnicowanie tych podmiotów pod względem prowadzonej działalności gospodarczej, a także może uwzględnić kolejność wpływu wniosków.

Art. 128. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 5b ustawy zmienianej w art. 108 oraz art. 27 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 109 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 107 ust. 3 oraz art. 107 ust. 2, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 129. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych zadań, o których mowa w dziale II, wynosi 26 800 000 zł, w tym:

1) w 2020 r. – 1 350 000 zł;
2) w 2021 r. – 1 600 000 zł;
3) w 2022 r. – 1 950 000 zł;
4) w 2023 r. – 2 200 000 zł;
5) w 2024 r. – 2 550 000 zł;
6) w 2025 r. – 2 800 000 zł;
7) w 2026 r. – 3 150 000 zł;
8) w 2027 r. – 3 450 000 zł;
9) w 2028 r. – 3 700 000 zł;
10) w 2029 r. – 4 050 000 zł.

2. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zadań, o których mowa w dziale III i art. 14 ust. 1 pkt 20a ustawy zmienianej w art. 115, wynosi 55 150 000 zł, w tym:

1) w 2020 r. – 5 100 000 zł;
2) w 2021 r. – 5 550 000 zł;
3) w 2022 r. – 5 700 000 zł;
4) w 2023 r. – 5 950 000 zł;
5) w 2024 r. – 5 100 000 zł;
6) w 2025 r. – 5 200 000 zł;
7) w 2026 r. – 5 400 000 zł;
8) w 2027 r. – 5 550 000 zł;
9) w 2028 r. – 5 700 000 zł;
10) w 2029 r. – 5 900 000 zł.

3. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie przez Ministra Sprawiedliwości zadań, o których mowa w art. 45 i art. 54, wynosi 12 650 000 zł, w tym:

1) w 2020 r. – 1 050 000 zł;
2) w 2021 r. – 1 150 000 zł;
3) w 2022 r. – 1 200 000 zł;
4) w 2023 r. – 1 200 000 zł;
5) w 2024 r. – 1 250 000 zł;

6) w 2025 r. – 1 300 000 zł;
7) w 2026 r. – 1 300 000 zł;
8) w 2027 r. – 1 350 000 zł;
9) w 2028 r. – 1 400 000 zł;
10) w 2029 r. – 1 450 000 zł.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem na dany rok budżetowy limitu wydatków, o których mowa w:

1) ust. 1 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków ministra właściwego do spraw finansów publicznych związanych z realizacją zadań, o których mowa w dziale II;
2) ust. 2 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu kosztów rzeczowych Szefa Krajowej Administracji Skarbowej związanych z realizacją zadań, o których mowa w dziale III lub art. 14 ust. 1 pkt 20a ustawy zmienianej w art. 115;
3) ust. 3 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków Ministra Sprawiedliwości związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 45 lub art. 54.

5. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w:

1) ust. 1 – jest minister właściwy do spraw finansów publicznych;
2) ust. 2 – jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
3) ust. 3 – jest Minister Sprawiedliwości.

6. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w:

1) ust. 1 i 2 – jest minister właściwy do spraw finansów publicznych;
2) ust. 3 – jest Minister Sprawiedliwości.

Art. 130. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 117–120, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
2) art. 108 pkt 3, 4 i 8 oraz art. 109 pkt 3, 4, 8, 9 i pkt 10 lit. a i c, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
3) art. 109 pkt 10 lit. b w zakresie art. 15e ust. 15 pkt 2, i pkt 11, art. 110, art. 111 pkt 2 lit. b, pkt 3, 5, 6, 9, 11, pkt 19 lit. b, pkt 21 w zakresie art. 295a § 2, pkt 22, pkt 23 lit. b i pkt 25, art. 115 pkt 1–6, art. 116 pkt 1 lit. a w zakresie art. 76 pkt 1 lit. b, oraz lit. b, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek